

Clausula dummodo ultra tres dietas, &c. non intelligitur respectu auditoris Camerae, respectu cuius non seruantur dietae, sed respectu aliorum, in quibus eius sint executores mixti habeat locum statutum de dietis, & ideo suis necessaria dist. derogatio. numero 12. & 13.

Si Beneficium erat litigiosum, & non sit facta in breui mentio de lite, breue est surripitum, & non operatur effectum, & possessio capta est vitiosa, & attentata, nec breue debet esse surripitum, num. 14. & 15. vbi ponitur decisio Rotae, & quantum rescriptum ad litem surripitum non sit nullum ipso iure, sed ope exceptionis, secus tamen in breui de capienda possessio. numer. 16.

Breuitas de capienda possessione etiam nomine camerae, & possessione capta eius nomine sunt ad utilitatem promissa, &c. num. 17. unde si gratia principalis est surripita, & nulla, consequenter etiam breue, & inde facta erunt nulla, num. 18. & tunc possessio capta vigore breuis esset restituenda ei a quo est ablati, num. 19. Vnde etiam agenti ad executionem breuis nomine camerae potest opponi exceptio apostasia, & inhabilitatis ex Rotae, n. 20. & 21.

ius breuis est personale, & expirat per mortem, seu resignacionem obtinentis ante captam possessionem nomine camerae, n. 22. Quantum si decederet, seu resignaret post illam captam, non tamen est consignatam, non expirabit possessio, &c. n. 23.

De processu executoris breuium, & modo seruando remissus, n. 24.

Ad executionem ditorum breuium solum requiritur verificatio eius, quod est positum in forma illius sub clausula consilio, a numero 15. & ponitur dec. Rota num. 27. Quantum contrarium tenuerit Rota in alia decis. positum, n. 28. que non placet. Quando vero in clausula consilio sit mentio de pertinentia collationis, est verificanda, n. 34. & reprobat doctrina Goncal. num. 35.

Per clausulam consilio, inducitur forma, & conditio ut procedat causa cognitio etiam parte citata, cum adesset intrusus, alias sufficeret extra iudicialiter constare, alias gesta sunt nulla, a n. 36. & ponitur resolutiones Rota.

Ideo si ante intrusum non potest capi possessio, ex monitorio decreto ab auditore camerae in vim breuis, maxime cum habeat clausulam, quod si quis senserit se grauatum, & se similit, sic resoluitur in citationem, a n. 41. vbi ponitur resolutiones Rota nisi possessor consentiat, quod capiat possessio, num. 44. vbi ponitur resolutio Rota.

Quod aut Lancelotus cum decis. Gaidoboni, quod in executione breuis de capienda possessione, non requiritur pariter citatio, procedit in breuibus, que solent dari de capienda possessione, auctoritate detentoribus, & intrusis sine iure spoli, & attentoribus, & sine clausula consilio, & sic operantur executionem, & spoliacionem alterius, absque cognitione causae, & faciebant iudicem merum executores, a numero 45.

Quod dicit decis. Mohedani, quod clausula a moto quolibet detentore intelligitur iuris ordine seruata, procedit vbi non est clausula sine iure spoli, num. 50. & decis. Putei 17. lib. 1. si intelligenda de breui sine clausula consilio, &c. n. 51. & ita etiam est intelligendum quod ex Puteo ibi tradunt Mandof. & Salustius Tiberius, &c. n. 52.

Capiens possessionem vigore talis breuis etiam possessore, tenebatur, & poterat postea plene verificare reservationem in qua breue fundabatur, ad excludendam

spolium restituibile, de quo etiam agebat, a num. 53. vbi ponitur resolutiones Rota.

Lam breuitas de capienda possessio, non dantur nisi in clausula, consilio, & sic executor debet assumere partes iudicis, numero 58. & sequentibus, vbi ponitur decisio Rota.

Licet breue habeat clausulam, consilio, si tamen in ea non continetur reservatio, in qua breue fundatur, ita ut in eius executione illa plene probetur, excluditur possessio imperans illam verificare ac tenentur, & reuocationem sententia excusanda, numero 60. & ita procedit quadam decisio Rota relata, numero 61.

An pro verificatione clausulae, consilio, sufficiat simplena probatio, an requiratur plena n. 62. & in tribunali auditoris camerae seruatur sufficere simplenam ex doctrina Bart. num. 63. sed quod requiritur plena seruatur Rota, num. 64. & sequen. vbi ponitur decisio Rota, & doctrina Bart. respondetur quod alias tenentur contrarium, num. 67. vnde si ageretur de executione breuis coram alio ab auditore camerae amplectenda esset sententia Rota cuius filio magis standum est, n. 68.

Quando non esset intrusus, sufficeret pro verificatione clausulae, consilio, simplena probatio, & ad effectum decernendi monitorium, n. 69.

An clausula, consilio, quod desinitio obicitur in possessione probetur ex possessione alius de preterito, a num. 70. resoluitur, quod sic & adducuntur resolutiones Rota.

Ille conclusio quod olim possessor, hodie possessor presumitur, de qua relata a numero 75. procedit non solum in ipso possessore allegante possessionem de presentibus, sed etiam in successore vniuersali, vel singulari, numero septuagesimo sexto, in secundum Abbe. si non vniue ille qui possidet, presumitur vique ad mortem possidisse, sine heredibus negens, sine assertant, &c. numero 77.

Quantum requiratur pro forma determinata probatio possessionis certi temporis sufficere presumptio probatio, n. 76.

De clausula non tamen a nobis prouisionem habentibus remissus, n. 79. & vbi hoc exceptio intret & cesset executio breuis sufficit habere prouisionem a Papa, sine sit bona, sine mala quod reservandum est petitorio, numer. 80.

Ultra dictos executores literarum & Apostolicarum, sunt etiam alij extraordinarii, nempe executores breuium, seu literarum in forma breuis de capienda possessione, & quae duplici modo solent ededi, videlicet vel nomine camerae Apostolicae, vel ad fauorem literarum sub plumbio per prouisum Apostolicum expeditur, ut post hac tradit Goncaldez ad regul. mensum. §. 7. pro. num. 208. & gloss. 9. in amovet. num. 246.

Quod ut melius percipiatur re preteritum & erit in presentem ponere tenorem breuis, prout hodie dari consuevit, qui talis est. Dilecti filii causarii curiae camerae Apostolicae generalis Auditori, ac Magistris scholae Abulen. Cathedralis, & Francisci Suarez de S. Iuan Canonico eiusdem Ecclesiae, & eorum cuiuslibet. Paulus Papa V. Dilecti filii salutem, & Apostolicam benedictionem contulit nuper felic. record. Leo Papa XI. praedecessor noster dilecti filii Christophoro Treuensis Clerico Abulen. in curia residenti, ac dilecti filii nostri Francisci Cardinalis de Anila nuncupati a secretis ac fami-

familiari continuo commensali Theaurarium Ecclesiae Conchen. per obtinendum Ioannis Zapata vilius dñi viceret vltimi possessoris extra Rom. curiam de mense Ianuarij proxime praeteriti defuncti, vacans, & antea dispositio Apostolica reseruatam, prout in literis Apostolicis prope diem sub plumbio expediendis latius explicabitur, que circa ne dam literae praedictae expediuntur theauraria praefata aliqua in spiritualibus, vel temporalibus detrimenda passatur prouidere volentes, vobis per praesentes committimus, & mandamus, quatenus vos, vel duo aut unus vestrum, confilio, vobis prius etiam summarie, quod d. Ioan. in possess. dist. Theauraria de praedicto mense ibituri, per vos, vel alium, seu alios corporales, reales, & athenales possessionem d. Theauraria ac illi forsan annexarum iurumque & pertinentiarum suarum quoruncumque vigore, & camerae Apostolicae nominibus vniuersa & dilatare possessionis apprehendatis, amotis inde, & expulsi quibuscumque detentoribus, & intrusis, non tamen a nobis seu dicto praedecessore prouisus, quos detentores, & intrusos non auctoritat: praesentium amoueritis, & amotos denuntiatis, ac omnes et quascumque fructus, redditus, & proventus d. theaurariae, & annexorum eorundem, tam a die obitus dicti Ioannis decursus penes quoscumque existeret quam etiam futuris percipiat, & exigat, eosque integre praefato Cod. postquam ipse literas praedictas vobis praesentauerit, una cum dict. possess. consilio, eosdem detentores, & intrusos, ac protus quoscumque alios contra dictores, &que auxilium consilium, vel fauorem publice, vel occulte daret, & pueri Ecclesiasticas, ac prouisionis suorum Beneficiorum Ecclesiasticorum quoruncumque indubitanter ad illa, & alia in posterum obtinenda, &que opportuna iuris, & facti remedia appellacione postposita comprehendo legitime super his habendus seruatis processibus censuras, & penas ipsarum, etiam iteratis vicibus aggravando, iudicato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij saecularis, detentores vos aut praedictum C. nemini teni propterea siante reservatione huiusmodi spoli, assere, nec amotos, & expulsos super spolio aut vnde vi agere posse, nec eis aliquid spoli competere, neque collatione, prouisionem, aut alias dispositiones de d. theauraria soltas ad colorandum huiusmodi spolum prodesse, & sicque per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolice iudicatos, sublata eis, & eorum cuiuslibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate vbiq; iudicari, & diffiniri debere, a veritum, & inane ne quicquid fecerit semper per vos a quoquam quauis auctoritate faceret, vel ignoraret congeri attentari, non obstantibus felic. record. Bonifacii. Pape VIII. praedecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo, ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliusque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis nec non inhibitionibus, etiam a dilectis auditoribus eorum, vel aliquo seu aliquibus vigore quoruncumque commissionum Apostolicarum tam forsan decretis, non tamen executionem de mandatis, sine posthac emanandis contrariis quibuscumque, seu si detentoribus, & intrusis praedictis, vel quibusvis aliis committere, vel dimissis, ab eadem sine sede indultum, quod inter dietas, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, volumus autem ut d. Consilia sex menses a data praesentium computant. literas praefatas sub plumbio expedire, ac iura camerae Apostolicae ac aliis propterea debita persolvere omnino reuocari, alioquin

d. sex mensibus lapsis theauraria praedicta vacare censeatur eo ipso. Dat. Rome apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 23. Maij 1655. suscepti a nobis Apostolice officij anno primo.

M. Veltius Barbanius.

Et ab ista formula parum differt ea, quam ponit Mandof. de monitoriis, qu. 60. sub monitorio posito, n. 1.

Breuis vero ad fauorem literarum idem est tenor, in substantia, solum additur clausula, si & postquam litera Apostolica exhibita fuerint. Ac vt ipse litem Apostolicae facilius debet executioni, vt par est demandatur prouisum ipsam in possessionem Beneficij induci mandatur, &c.

Circa quas literas in forma breuis de capienda possessione in literis aduerto, quod vt Gregorius XIII. declarauit per constitutionem 24. de executione literarum Apostolicarum, & declaratione Concilij Tridentini, sessio. 24. cap. 20. de reformatione per concessionem illarum non contrahitur dicto decreto Concilij, vbi disponitur, quod causae omnes ad forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes, etiam si Beneficiae sint in primis instantia coram ordinariis locorum duntaxat cognoscatur, exceptis his quae iuxta Canonicae sanctiones apud sedem sunt tractandae, vel quae ex vrgenti rationabiliq; causa iudicauerit Summus Romanus Pontifex per speciale rescriptum signaturae suae eius manu propria subscribendum committere, aut auocare, duplici ratione prima, quia per dictas literas, in forma breuis, causa seu instantia non introducitur, sed mere executio procedimantur, & mandata & executio sunt, & sumariarum tantum causarum, propter quas illae emanarunt cognitionem requirunt, & in executio, licet detur his non tamen instantia. Sarnen. in reg. de amali. 7. 44. & Puteus dec. 220. lib. 2. Secunda, quia dictae literae in forma breuis anno Piscatoris munite non minoris fuit efficacitae, & auctoritatis, quam rescripta signaturae Rom. Pont. eius manu propria subscripta.

Et ita etiam declarauit S. Cong. Concilij super d. cap. 20. quae etiam ait, Quod si vel de affectis, aut reueruatis Beneficiis ageretur, nec in curia committitur causa in prima instantia. Quod quotidie practici videntur, nam signatura iustitiae semper committit causam in Rota etiam in prima instantia, cum agitur de Beneficio referuato, seu quod praetenditur referuatum.

Et est decis. Rotae in causa Segobien. Canonicae 24. Nouembris 1588. coram Domino Plato de qua supra 5. part. cap. 1. num. 675. Et vt dicit Marcheanus de commissio. part. 1. cap. 1. de commissione appell. num. 36. Gregorius XIII. declarauit, quod causae beneficiales, quando literae sub plumbio expediti reperiantur, & de literarum Apostolicarum intellectum tractatur, etiam in prima instantia per signaturam iustitiae in curia committerentur: ea ratione quia iudicare de iuribus literarum Apostolicarum ad Romanam curiam iudices, & in specie in S. Rota auditorio in ipsis verlati, & non ad alios inferiores pertinet, & sic pluries rescriptum fuit, & nouissime post hac tradit Goncal. gl. 52. n. 36. & seq. vbi ponit declarationes S. Cong.

Secundo aduerto, quod dicta breuia regulariter & de stilo dantur folium super Beneficiis referuatis, seu affectis, vt patet ex d. Constitutione Gregor. XIII. Lancelot. de attentatis. 2. part. c. 4. in praefatione.

13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25

13. numero 442. qui ait, quod huiusmodi brevia concedi solent a rectoribus reservatione Beneficiorum de quo agitur, coram Domino Oradino supra adducto 5. pars. cap. numero 461. in qua fuit dictum, & in Genen. Canonice, & prabendæ 4. & 11. Maij 1537. coram Domino Robulferio, in qua fuit dictum, quod similia brevia regulariter non dantur nisi in refectione ut notum est, & in vna Pampilonen. parochialis de A. cigna. 27. Iunij 1601. coram Domino meo Cordaba Episcopo Pacen. ut fuit resolutum, & cessante reservatione super qua brevia fundantur cessare illorum executionem, & clausulam consilio de vacatione in tali mese intelligendam de mense qui sit reservatus, ut in dict. Salamantina Canonice 1572. Lancelotus de attentatis, cap. 4. in præfatione, num. 117. & 509. & reservationem non habere locum in Beneficiis iura patronatus laicorum ex fundatione, quod ius patronatus licet non probetur sufficienter, tamen ut sit locus arbitrio Rota, & interim super se debeat in executione, sufficit multa decisa, & præterea admitti exceptionem inhabilitatis, ut in Vrgellen. Canonice, de qua infra numero 20. Rota etiam in vna Placentina Beneficiorum de anno 1603. infra adducta numero 28. & Gonzalez. 6. 7. proem. numero 208. & gloss. 9. in annot. n. 246. & 262.

14. Tertio aduerto, quod illa clausula, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate presentium ad iudicium non trahatur, non intelligitur respectu auditoris camere, respectu cuius non servantur dietæ cum aliis sit iudex ordinarius Romanæ curiæ, & ita habet stilus nouissimus, sed respectu aliorum executorum inter illos propter causæ cognitionem quam habent, & non meri omnino, habebat locum situm de dietis. Felm. in ca. nonnulli, num. 34. de re script. Et ideo fuit necessaria dicta derogatio. Mandol. dict. 9. 60. de monitor. n. 47. & de commissio. commissio. 28. verb. & Concilij generalis, &c.

15. Quarto aduerto, quod si Beneficium erat litigiosum, & non sit facta in breui mentio de lite, breue est surreptitium, & non operatur effectum, & possessio eius vigore capta esset vitiosa, & attentata. Caputaquen. dec. 70. part. 1. Rota dec. 469. lib. 3. part. 3. divers. quæ est Paleoti 116. & Lancelot. d. cap. 4. num. 413. qui etiam cap. 12. limitatione 30. num. 3. ait quod breue non debet esse surreptitium, ut etiam ait Flam. Paris. de resignatione Benef. lib. 10. question. 6. num. 25.

16. Et hinc resolutum in causa Vrgellen. & Archidiaconatus de Andorra 13. Aprilis 1592. coram D. Penia his verbis. Quoniam Raphael. Duran. Archidiaconatus de Andorra tanquam vacantem in mense & reservatione per obitum Michaelis Grimosachi impetravit in curia, & obtinuit sibi concedi literas Apostolicas de capienda possessione nomine camere, in quibus non fecerat mentionem de lite, quam Paulus Anton. Roquet, qui vigore status a sede Apostolica confirmari prædictum Archidiaconatum optauerat de anno 1585. monet contra quondam Michaelen prouisum Apostolicum, & in Rota introduxerat vigore specialis commissionis citato, & comparate Michaeli, & seruatis terminis substantialibus, dubitans, an constaret de lite, de qua foret facienda mentio in prædictis literis in forma breuis. Et Dominus concorditer consenserunt primo consilare de lite per commissionem causæ in Rota citationis executionem & seruatis terminis substantialibus, Clem. 1. ut lite pendente, authentica litigiosa. C. de litigiosis, qua cum

non fuerit extincta per obitum Michaelis, Beneficium remansit litigiosum, cap. 1. & 2. ut lite pendente. lib. 6. Moledan. dec. 14. d. 11. 240. de causa possessionis nouissime impressis, & dec. 190. in manuscriptis, Sarven. de trienniali, quæst. 61. circa fin. & ideo debuit de illa fieri mentio, & sic dec. 102. etiam in literis in forma breuis pro capienda possessione aduocentium surreptitiis, & non operantur effectum, Paleoti dec. 116. incipien. Ioannes Michael. Caputaquen. dec. 70. incipien. breue part. 1. in impressis. Vnde nec vigore talis breuis possit capi possessio, nec capta sustineri, quia esset attentata, & vitiosa. Et idem post hæc tradit Gonzalez supra in annotatibus, a num. 271.

17. Et quamuis rescriptum ad lites surreptitium non sit nullum ipso iure, & sed vitietur ex exceptionis, ut notatur in cap. eorum, & c. si autem, & c. super literis, de re script. tamen istud rescriptum, & breue de capienda possessione, si est surreptitium, est nullum ipso iure: Et sic possessio eius vigore capta vitiosa & citata, quia est extraordinarium, & exorbitans, & executum, & sapit plus gratiam, quam iustitiam ex quo tollitur actio ipsi, & attentatorum, ut per Gonzalez ibi, num. 275.

18. Quinto aduerto quod breuia de capienda possessione, & etiam nomine camere, sunt ad utilitatem prouisi & impetrantur ac ut eius prouisio & gratia melius executioni demandetur, ut constat ex d. consuetudine 24. Gregor. XIII. in princip. & dec. 1. Tude. parochialis de qua infra numer. 44. & Pampilonen. Beneficij infra adducta, numer. 65. & possessio capta nomine camere est ad fauorem & commodum prouisi cui est postea consignanda, seu cedenda, ut dicitur in breui, & dicit. constitutione Gregorij tradit Gonzalez glossa. 35. ex num. 113. ubi ex hoc resoluit competere prouisio iura t antiquitas quoad ad rationem, & precedentiam a die capte possessionis nomine camere ac preferendum omnibus postea ingressis, & facta cessione absque alia apprehensione possessionis constitui cum iustum possessionem ac esse illi concedendum mandatum de manu tenendo, non aliter ac si ipse prouisus dict. possessionem a principio apprehendisset secundum Rotam.

19. Vnde si gratia principalis est surreptitia, & nulla, consequenter etiam huiusmodi breue tanquam accessorium, & inde secuta erunt nulla ex cap. constitutus, de re script. ubi Abb. & Decius, & c. si super gratia, de offic. deleg. in 6. & tradit per Nauarr. in cap. si quando 1. pr. audio num. 1. & in cap. cum contingat, prima causa nullitas, & de re script. ita post hæc Gonzalez. d. n. 271. 276. & 278. & 5. 7. proem. num. 140. Et tunc possessio capta vigore breuis & esset restituenda ei a quo est ablata, ex Lanceloto d. cap. 4. num. 444. in præfatione.

20. Vnde etiam alias in vna Vrgellen. Canonice 21. Maij coram Domino Blancheto fuit resolutum, quod agenti ad executionem breuis nomine camere potest opponi crimen apostasie a religione, nam est inhabilis, & excommunicatus cap. 1. ne clericus, vel monachi in 6. & c. non debet dari vitiosus ingressus ad Beneficia, nec refert, quod agat commissarius nomine camere, cum ipse ad utilitatem impetrantis agat, & ad cedendum illi possessionem qui sinon potest illi consignare possessionem seneatur restituere prim. possessori modernus de attentatis. 2. part. in præfatione, capite 4. numero 443. & professio probatur ex instrumento professionis & confessione partis dicentis in supplicatione se per quatuor annos extitisse in religione, nec ob-

13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25

13. fuisse declaratam professionem nullam, eo quod non fuerat annus probationis continuus, quia illa sententia erat nulla, nec est submissa per Concilium professionis facta ut d. Cong. Concilij declaratur, nec obstat istam exceptionem tanquam requirerem aliter in indaginem non esse adiuuandam in hoc iudicio quia alior indago resultat ex replicatione ad hoc, & hinc in dict. Vrgellen.

14. Et quod admittatur exceptio inhabilitatis, & fuit etiam resolutum illa Pampilonen. sup. relata, numero 11.

15. Et ius breuis, & est personale, & expirat per mortem, seu resignationem obtinentis ante captam possessionem, nomine camere, & c. Lancelotus supra num. 439. & 509. Quamuis si decederet, seu resignaret & post captam legitime possessionem nomine camere vigore breuis non tamen est consignatam, seu ab eo, apprenchendam, ex quo erat iam camere acquisita non expirat possessio, sed eam camera retinebit, donec successori consignetur, & tamen videtur debere eam de nouo apprehendere, ex quo non fuit ad eius fauorem capta nisi subrogatur in locum alterius, de processu executionis dictarum literarum in forma breuis, & modo in executione seruando, videlicet est practicus Salustius Tiberius in practica auditoris camere, lib. 3. capite 6. per totum.

16. Solum aduerto, quod ad executionem dictorum breuium & solum requiritur verificatio eius, quod est positum in forma illius sub clausula consilio, seu si existierit Salustius Tiberius d. lib. 3. cap. 6. num. 17. & cap. 7. num. 5. Rota dec. 45. num. 1. part. 2. diuersorum. Et fuit resolutum in causa Abulen. Canonice & Prabendæ 24. Nouemb. 1578. coram T. D. Decano, ut in dec. sequent. V. acante Canonice, & Prabendæ, de quibus agitur per obitum Alphonsi. Narrari de mense Decemb. sede Episcopali Abulen. vacante fuit de illis prouisum auctoritate Apostolica D. Franc. de Recalde, & interim dum litera sub plumbo expeditur, emanantur literæ ab eadem sede Apostolica in forma breuis directæ R. P. D. Auditori camere, in quibus facta narratur de vacatione d. Canonice, & Prabendæ in d. mense Decemb. sede Episcopali vacante & quod illorum collatio, & prouisio dum pro tempore vacant ad Episcopum Abul. spectat & pertinet, prout in literis sub plumbo expedit. latius explicabitur, committitur eisdem D. Auditori camere quatenus coram sibi in mense de dict. vacatione in prædicto mense, & quod ipse Alphon. tempore obitus sui eosdem Canonice & Prabendam possideret, quod quo tempore vacationis illorum sedes Episcopalis postere carebat, possessionem nomine camere, & Apostolica, omni mora, & dilacione possessio, apprehenderet, amoveret & expulso quibuscumque de tentorijs & intrusis, non tamen auctoritate Apostolica prouisi, & seruatis seruandis instabat pro parte D. Francisci coram eodem Auditore camere pro sententia declaratoris, sed quia nomine D. Thome opponeretur de surreptione dict. breuis, ex eo quod non erat verificatum in actu, & quod continetur in narratiua dict. breuis, quod collatio pertinebat ad Episcopum, & pro parte dict. Thome fuerat supplicatum S. Domino nostro quod causa huiusmodi, que coram dicto D. Auditore camere pendebat proponeretur in Rota super dubio infra scripto, ut finis liti poneretur ideo Reuerendissim. Patr. Domini. Auditor camere, de ordis & factis ad instaurandam dict. Thome consuluit Rotam super dubio infra scripto. Stante supplicatione

13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25

13. & litera desuper expeditis, & factibus, quorum omnium copia datur in necessariis, an constet de surreptione dicti breuis, & de ea dari post non obstante clausula submissa, quod dubium fuit hodie 24. Nouemb. per me vna Rota Decanum prouisum in relationibus, & super eo per ambas partes, in factis, & in inter informatum plene. Et fuit per maiorem partem dominorum tenentium, quod breue non sit surreptitium, quia omnia que continentur in dispositiua breuis sub clausula consilio, sunt plene verificata, non obstat narratiua de pertinencia collationis ad Episcopum, quia habet relationem ad literas sub plumbo expediendas, ut ibi spectat, & pertinet, prout in literis expedit, latius explicabitur. Et sic non fuit pedes in pertinencia collationis ad Episcopum, & Capitulum, & quod non figat pedes, dicebant apparere ex eo quod in clausula consilio, que explicat voluntatem disponentis, nulla fuit facta mentio de ipsa pertinencia collationis, sed de alio, quasi mens concedentis fuerit remittere hoc de pertinencia collationis ad negotium principale, & tanto magis dominus tenebant hanc sententiam, ex quo in aliis non omnino factis constat de alio iure D. Thome, quare transiisse resolutionem Reuerendissim. Patr. Domini. Auditori camere, qui iuxta hanc mentem Rota subscripsit declaratori in fauorem D. Recalde.

14. Quamuis in causa Placentina Beneficiorum 2. Maij 1603. coram illustrissimo Domino Millino T contrarium tenuerit Rota dicens sub clausula, consilio, de vacatione prædicta contineri nõ solum vacationem in principio narratam, sed etiam modum expressum, per quem prouisio pertinet ad Papam, propter dictionem prædicta.

15. Quæ decisio sic se habet. Domini concluserunt & sententiam auditoris camere esse reuocandam, mouebantur, quia in principio breuis narratur, quod ista Beneficia vacarunt de mense Octobris 1590. & quod de eis fuerat prouisum Ioanni, ex quo erant reservata vigore gula, quia de eis non fuerat facta prouisio per ordinarium ante diem 5. Decemb. quia die suis assumptus ad Pontificatum S. memorie Greg. 14. & postea Papa mandauit auditori camera quod consilio sub vacatione apprehendat possessionem nomine camere, & dominus intelligebant, & Papa sensu in hac clausula de vacatione per obitum Roderici in mense Decemb. sede Episcopali reservatio ob non factam prouisionem per Ordinarium in tempore, & fuit resolutum coram Oradino in Salamantina Canonice 13. Maij 1572. & hinc intellectus domini comprobatur, quia dictis prædicta, reserui non solum vacationem in mense, sed etiam modum vacationis supra expressum, per quem prouisio pertinet ad Papam.

16. Secundo, quia ista breuia fundantur in reservatione, & secundum stilum ordinarium non concedantur cessante reservatione, & ideo etiam si verba essent dubia, reseruentur interpretationem ab obtinenda concedendi, ista breuia solum propter reservationem.

17. Tertio, quia si dictio prædicta, non referatur etiam ad modum vacationis illa expressio reservationis fuisse facta sine effectu operanti. Quarto & ultimo, quia Papa dat facultatem in breui expellendi intrusos, & excipit expressè habentes prouisionem ab ordinario, ante dictam diem 5. Decemb. & postea tollit actionem ipsius stante reservatione huiusmodi, & consequenter ex toto contextu breuis appareat, quod Papa sui iure ad illud concedendum propter reservationem, & propterea cum omnia instantibus clausula, consilio, & istam narratiua reservationis etiam auditoris camere spectaret ad Iam,

in terminis huius regula fuit resolutum in causa V-
libano. parochialis. 2. May millesimo quingentesimo
nonagesimo quarto. coram Illustriss. Cardinali Man-
tica. & non fuerit ab eo iustificata sententia remaneat
notorie iniusta. & consequenter est revocanda, movean-
tur etiam propter provisionem ordinarij ante diem 5. De-
cembris que fuerat producta in actu coram auditore came-
re. & ideo cum brevis excipiat expresse propositi ab ordi-
nario in illis verbis, non tamen habentibus provisionem
ab ordinario ante diem 5. Decem. stante ista probatione
affirmativa cessabat executio brevis: & consequenter
etiam ex hoc casu sententia est iniusta. Et quamvis in
contrarium opponatur, quod provisio ordinarij non probat
tempus in concursu provisionis Apostolice propter suspi-
tionem antedicta iuxta dec. l. de probatio. tamen cum
ista provisio ordinarij habeat subscriptionem. Notarij,
testes & sigillum, & Lupus vigore illius provisionis ac-
cepit provisionem ante datam literarum Apostolicarum
ad favorem Iohn. cessat in hoc casu omnis ius iusto anti-
data, & creditur literis ordinarij, T. h. de T. h. dec. 55.
30. Guido bon. dec. 69. Cap. 17. dec. 146. li. 1. & dec. 55.
li. 3. in manuscriptis, Chisan. dec. 81. & saltem secundum
dominus materia reddatur adeo turbida quod ista ex-
ceptio erat reservanda in iudicio petitorio, & interim
non esset danda executio brevis iuxta decisionem Paleo-
ti, que allegatur per informates. 723. li. 3. par. 3. ducto-
rum aliquid etiam ex domini placet caput nulli-
tatis, nempe quod non consistit de citatione ad docendum
se parvisse, primo pro prima, licet excent alia tres. Cuius
sanatio fuit denegata in signatura sanctissimis, & ex his
fuerunt concordat pro revocatione sententia auditoris
camera.

Sed mihi non placet ista resolutio, & quo ad pri-
mum motium principale, nam licet verum sit quod
ad excludendum spoliis & evitan. revocationem sen-
tentie, & restitutionem teneatur impetrans pos-
sente verificare reservationem, in qua brevis fundatur,
vt dicitur infra, a num. 53. quod etiam vult decisio Sa-
lamantina allegata quam supra adduximus 5. par. ca-
pitulo 1. numer. 461. & alia in eadem ibidem adducta,
tamen clausula confitio de vacatione predicta, solum
importat vacationem narratam scilicet quod vacat-
io per obitum talis. in tali mense, & id solum repeti-
ticio predicta, & id patet in terminis dict. dec. 5.
Placentine ex illa exceptione facta in brevis de ha-
bentibus provisionem ab ordinario ante diem 5.
31 Decembris, si enim impetrans brevis teneatur per
clausulam confitio verificare reservationem ob non
factam provisionem per ordinarium ante dict. diem.
5. Decem. superflua esset illa exceptio, & preserva-
tio.

Et preterea id constat ex stylo huiusmodi & bre-
vium, in quibus quando ex vacatione narrata non
refultat reservatio, & Papa vult quod impetrans il-
lam probet, solet addi in clausula confitio, modus ex-
pressus, & ex quo Beneficium est reservatum,
verbi gratia, quod defunctus erat subcolle-
ctor, Prothonotarius, seu familiaris Cardinalis,
&c.

Vnde etiam in specie d. Pamphiloni. & parrochia-
33 lis de Acagra, de qua supra numer. 11. quamvis stante
clausula arbitrio Rota possit superfederi executio-
ne brevis, tamen alias confitio de vacatione in tali
mense debet mandari executioni, reservata ex-
ceptione iuris patronatus ad petitorium. Sicut in ca-
su d. dec. Abulen. exceptio de pertinentia collatio-
nis.

Illam vero decisionem Abulen. intellexit Talias
Rota vt non procedat, quando in clausula confitio, sic
mentio de pertinentia collationis, ita vt ex condi-
tionibus in ea positus fit pertinentia collationis, vt
in vna Gerunden. Beneficij trigesimo primo Maij
1600. coram D. meo Corduba, in qua causa appella-
tionis a sententia auditoris camere, fuit in Rota
commissa cum clausula. pario brevis, arbitrio Rote, &
fuit resolutum, Intrare arbitrium, & non esse locum
executioni brevis, nam reservatio quod pretendebatur ex
reg. 2. de beneficiis vacantibus sede Episcopalis vacan-
te non habebat locum in presentibus, quia collatio non spe-
ciabatur ad Episcopum, sed ad Archidiaconum Gerun-
den. ad quem spectabat collatio Beneficiorum vacantium
sede Episcopali vacante, vt quod non obstat sufficere
iustificare clausulam, confitio, quod in Abulen. Canonici-
catus coram Rubens & alibi sepe, nam illa procedunt,
quando non fuit mentio de pertinentia collationis, in
clausula confitio, quo casu Papa videtur remittere
pertinentiam ad petitorium, cum vero vna ex condi-
tionibus positus in clausula, confitio, est pertinentia colla-
tionis vigore reservationis, illa vni iustificanda, ita vt
ex dicta pertinentia inducatur reservatio propter quam
brevis fuit concessum, quod in presentibus dominis non fuit
vnum iustificatum, sed constare de iure Archidiaconi,
ad effectum, de quo agitur. Tunc ex depositionibus tes-
tium, tum ex mandato de manutenendo, vel saltem ita
turbidum, vt merito suspensendum veniat in execu-
tione brevis, donec dispiciatur super iure Archidiaconi.
&c.

Vnde mihi non placet, quod post hæc tradit
Gonzalez in annotat. a numer. 261. quod non sufficit
ad executionem brevis verificatio confitio, quando
non esset probata reservatio, licet in eo expresse, &
necessario inclusa non fuisset, si reus ex aduerso probat
coram eodem executor quod non intret reservatio,
ex eo quod quod beneficium fit de iure patronatus
laicali, vel quod mensis non esset reservatus ratio-
ne alternatiuz, vel alias, & male allegat istam deci-
sionem Gerunden. & aliam Vicen. de qua infra nu-
mer. 61.

Per dictam autem clausulam confitio, seu si confite-
ritur, inducitur forma, & conditio vt precedat cau-
se cognitio, etiam parte citata, cum adest intrusio,
alias enim sufficeret extrajudicialiter constare iuxta
dicta cap. 7. procedenti dubit. 9. a numer. 166. Quamvis
ad decernendum monitorium solet fieri citatio in-
teresse putantium per contumaciorum, siue edictum
publicum, Sallustius Tiberius d. lib. 3. cap. 6. numer. 1.
Felin. in cap. su. de presump. num. 28. Staphil. de litem-
sustina. §. citatio personalis, Vantius de nullitatib.
tit. de nullitate ex defectu iurisdictionis legitime, num.
92. Mandos. de monitoriis, quest. 40. & dict. quest. 60.
verb. confitio, a numero 55. & 36. Licet numer. 57. & 65.
contrarium velit. V. c. in pracl. lib. 8. capitulo vlti-
mo, numero 13. Lancelotus de attentatis. 2. par. cap. 20.
in pr. satione, numero. 170. & ampliatioe 11. numero
23. Crescen. dec. 6. de rescrip. & est optima dec. Pa-
leoti que est 3. par. d. inter. lib. 3. 659.

Et est dec. Thamis 95. in manuscriptis. T. quæ ait. Quod
quando signatura habet confitio de assertis, debet comita-
re per legitimas probationes, & parte citata a Reg. de-
cif. 68. Decius consil. 198. Guido Papa quest. 70. secus
est si signatura diceret, etiam extrajudicialiter, quia
tunc non esset pars vocanda, nec in casu in quo narrata
constaret ex actis, & essent coram eodem iudice, quia
tunc videtur conditio de praterito, que non suspensio,
&c. Ro-

&c. Rota in vna Vercellen. Beneficiorum 28. T. lu-
nij 1593. coram D. Seraphino, in qua fuit resolutum,
Provisum ab ordinario manutentendam in possessione
Beneficiorum de qua constat capta tempore quo vacabat
Beneficium, & posterius possessionem aduersarij cu-
piam vigore brevis non esse legitimam, cum executor pro-
ferret de factio non citato possessore, vt fieri debuit, sicut
in clausula si confiterit, cap. si confiterit, & ibi Fe-
lin. numero 5. de accusatio. & in c. fin. numero 24. de
presumptio. ideo cum possessor non habeat se pro spolio
et i. manne. d. d. Puteus dec. 419. lib. 2. &c. Rota
etiam in illa Tirafonen. Capel. de anno 1601. adduc-
ti. cap. orac. de 15. dub. numero 63. & post hæc
Gonzalez supra a numero 253. vbi ait citationem de-
bere esse personalem quia agitur de gravi preiudicio
scilicet de privatione & de incurren. censuris,
ideoque non sufficere scientiam presumpam, nec
comparationem generalis procuratoris in actis,
Achill. dec. 137. numer. 2. cum alius quod etiam traicit
Saluti. Tiber. d. lib. 3. cap. 6. num. 12. Sed certe ad man-
datum de immittendo videtur sufficere comparitio,
fieri citatio procuratoris generalis licet non ad cen-
suras, & p. casus monitorij, quia illud non est priua-
tione.

40. Alias gesta sunt nulla, ex dictis, & allegatis, & nam
forma brevis est omnino seruanda, Lancelot. d. 2. p.
cap. 12. l. i. 30. & 4. & c. 4. in prefatioe, num. 42. &
Flam. Paris. lib. 10. §. 9. & 24. & Gobal. sup. nu. 279. &
280.

41. Et ideo stante intruso, & non potest capi possessio
ex monitorio decreto ab auditore camere in vna
brevis, maxime cum habeat clausulam, quod si quis
senserit se gravatum, &c. seu si in illis, & sic resoluatur
in citationem, vt notatur in h. de pupillo ff. de noui
operis mutatione, vt fuit resolutum in vna Tridetti-
na Canoniciatus, de anno 1593. in qua domini dixe-
runt, & Possessionem non posse capi vigore monitorij audi-
toris camere a c. clausula, quod si quis &c. quod resolu-
tur in simplicem citationem, vt notatur in d. l. pupillo,
tunc in praedictum qui obtinuit tale monitorium. Be-
neficium effectum fuisse legitimum, & ideo videtur pos-
sesso attentatis, &c. Et in vna Conchen. prestimonij 1.

43. Iulij 1594. coram D. Seraphino fuit resolutum, pos-
sessionem captam post obtentum monitorium vigore bre-
vis nomine camere esse attentatis, maxime si fuit vni-
matum possessori.

44. Quod procedit, nisi possessor consentiat & quod
capiatur possessio, vt in vna Tuden. parochialis S.
Christine 4. Nouenb. 1592. coram D. Pamphilio, in
qua fuit resolutum, Non esse sequendam possessionem
nem, qua fuit capta vigore brevis legitime, quod habet
clausulam sublatam, & tollit facultatem committendi de
eius nullitate, & clausulam sine vitio spolijs, & licet sit
capta nomine camere, tamen est ad utilitatem impetra-
tis, vt literis expeditis ei restituatur cum fructibus, &
ideo ex eis expeditis potest eam commutare suo nomine,
nec obstat quod impetrans eam accepit vigore litera-
rum, in quibus erat clausula vocatis vocandis, quia po-
tenti cumulare possessionem, & c. prateritum si autem protesta-
tione, quod non inuadendum per iudicem a possessione antea
capta, & c. obstat quod si capta ex monitorio quod habeat
clausulam, quod si quis senserit se gravatum, &c. &
suo resoluatur in citationem, quia cum in illo casu ille
qui erat in possessione non esset ex quada. eno. dia. pe-
tea autoritate Apostolica confirmata, fuit capta legiti-
me, & Bassius qui tunc non possidebat non debebat ci-
tari, nec erat opus ei citare monitorium, nec erat pars
ad impediendam possessionem, Bartol. & Decius in l. iun.

C. de edicto D. Adriani cum alia per modernum de
adipiscendis; emedio. q. 67. &c.

Nec supradictis obstat quod ait Lancelotus dicit
cap. 4. in prefatioe, num. 447. quod in executione brevis
de capienda possessione nomine camere abest
vitio attentatorum non requiritur partis citatio, vt
est decisio Guidoboni 95. in manuscrip. in vna Cas-
len. praposturæ, seu procuratorie 1551. coram Do-
minio Reomano, T. in qua fuit tentum, Quod in execu-
tione brevis, quod sit dari in beneficiis reuocatis, de
capienda possessione, amotis intrusis, & detentoribus sine
vitio spolijs, non sit necessaria partis citatio, sed execu-
tores in brevis deputati possunt tales intrusos, & detentores
non citatos citare. Quæ decisio latius ponitur a Ca-
putaquen. 3. par. de 7. 180. Quia respondetur illud
procedere in brevis, & quæ solebant dari de capi-
enda possessione amotis detentoribus, & intrusis
sine vitio spolijs, & attentatoribus, & sine clausula con-
fiteo, & sic operantur executionem, & spoliatio-
nem alterius absque cognitione cause, & faciebant
iudicem merum executorem, vt in vna Corduben.
Portionis 25. Octob. 1557. coram D. Rubens quam
infra adducam, numero 96. & in d. dec. Paleoti. 659.
& in eadem Corduben. 4. Iunij eiusdem anni 1557.
coram eod. D. Rubens, T. in qua fuit dictum, Ro-
m. solere observare, quod clausula amoto quolibet deten-
tore intruso, faciat iudicem merum executorem, nec
si diceretur amoto quolibet illicite detentore, quia tunc
datur iurisdicatio cognoscendi, an possidens iuste possi-
deat, Abb. in cap. de cetero, numer. 8. & 14. & ibi Fe-
lin. num. 9. de re iudicata, Pars. consil. 120. lib. 4. Sta-
ph. de literis gratis, titulo de vi & effectu clausula-
rum §. de clausula amoto quolibet detentore, Rebusi-
in praxi in forma nouæ provisionis verb. amoto,
Abb. consil. 34. numer. 7. volum. 2. ita in dict. Cordu-
ben.

Ad quod etiam est T. decisio Achillis 384. seu 6. de
triennali, & d. dec. 659. n. 3. Marches. de commissio. p. 2.
c. 3. de commissione appellations, n. 25.

Nec obstat dec. Mohedan. 7. de restitutione
spolia alias 97. num. 5. vbi dicitur quod clausula amoto
quolibet detentore intelligitur iuris ordine seruato,
quia illud procedit vbi non est clausula sine vitio spo-
lijs, vt ibi & facit de eis, Patei 17. lib. 1. que iuxta predi-
cta est intelligenda de breui fine clausula confitio,
faciente iudicem merum executorem, alias enim
stante clausula confitio intrusus esset prius citandus,
&c.

Et ita etiam est intelligendum, & quod ex Puteo
ibi tradunt Mandos. d. 9. 60. de monitoriis, n. 67. & Sal-
lustius Tiberius d. lib. 3. c. 6. r. 29. vers. & in super ad-
uertans, alias non videtur verum, & cauendum est à
Flores 9. 4. n. 40. qui rem hanc non fati percipit
sed confundit.

Capiens tamen possessionem vigore talis brevis
electo possessore tenebatur, & poterat postea veri-
ficare reservationem, in qua brevis fundabatur ad
excludendum spoliis restituibile, de quo etiam
agebat Lancelotus dicit. cap. 4. in prefatioe, num. 447.
Rota in vna Regien. Canoniciatus, decimo Maij
1555. coram D. Paleoto, quæ habetur 3. par. d. inter-
son. lib. 3. dec. 356. & in d. dec. eiusdem 659. & in
dict. Corduben. portionis 25. Octob. 1557. coram D.
Rubens quæ sic ait 25. Obstat in vna Corduben. por-
tionis inter Andream Galaream, & Petrum de Angu-
piti qua Andreas obtinuit a breui de capienda possessione
ab ipso spolio in quo aderat solita clausula stante
reservat. & resignatione, &c. cuius vigore cepit
22.

Reservatum, et sic Petro, qui agebat spoli, unde dubitatur, ut Andreas ad eum spoli restituibile teneatur verificare literas reservationis, & tenorem brevis, & causa iterum propofita 10. Decemb. sequent. fuit pro majori parte duobus reclamantibus resolutum huiusmodi brevia sine vitio spoli, & attentatorum esse iustificanda, & verificanda, ad excludendum spoli, prout fuit dictum, & verificanda, quod resolutum in Rota, & quia in dicto & mens Papa fundatur in reservatione & reservationes unde cum brevia huiusmodi sint exorbitantia debent verificari, qui censentur habere clausulam si preces veritate, &c. l. 1. & per totum ff. de precib. imper. offerendis, & quia ubi actor probavit intentionem suam, & sic utrumque exve mun brevis, etiam possessor teneat sine suam exceptionem probare ac si ageret ad canonizationem gratie, Mohed. dec. 158. & Papa dicendo statuere reservationem, ut intelligitur de validis, l. 4. & condemnationem ff. de re iudicata, & satis est, quod brevia predicta operentur executionem, & spoliationem alterius absque cognitione causa, & faciunt iudicem merum executorem, sed post spoli ad illud excludendum probanda sunt narrata, sed post operari clausulam, sublata, est obtinenda commissio qua aperit os iudici ad cognoscendum de defectu intentionis Papa.

55 Rota etiam in alia Regien. parochialis 14. Decemb. 1558. coram Domino Chifanen. in qua fuit resolutum, quod brevis absque vitio spoli fundatum in reservatione Beneficij impedit restitutionem beneficij, sed impetrans teneatur iustificare reservationem narratam in brevi Clem. 1. de probatio. Cassader. dec. 10. de rescrip.

56 In qua etiam decemsexto Ianuar. 1559. coram eodem D. Chifanen. fuit resolutum, quod capta possessione beneficij vigore brevis absque vitio spoli, quod est fundatum in reservatione, quia defunctus erat Probatorarius. Casu constat de tali reservatione qua impedit restitutionem spoli ad effectum brevis per communem reputationem, & ex publica voce & fama, tam ipsius defuncti, quam illius qui illum creavit Probatorarius, qui haberet facultatem creandi, & reservandi Principi faciendi, licet facultas brevis esset dubium, quia de huiusmodi reservatione non agitur principaliter, quo casu sufficit communis fama, Innocen. in cap. veniens de verborum significatione, n. 5. & ibid. dec. 5. Item quia pro absolutoria sufficit communis fama & ibid. dec. 612. Simoneta 37. Crescen. 107. & quia agitur causa meri possessorij tantum, ubi leviore probatio sufficit, & communis fama sufficit, Aymon. consil. 158. n. 2. Decum in cap. veniens, num. 48. de testib. & licet brevis facultatis creandi Probatoriarum esset dubium, tamen potius ipse interpretari, Abb. cap. de postulatione Prælatorum, num. 18. præsertim concurrente communis reputatione & alius actibus similibus, ex quibus recte potest possessor vigore brevis excutari, non dicatur spoliatus cum scietur sit communem opinionem & publicam acta que ei præbent excusationem, quando autem ageretur peritio, tunc diligentius esset res excutenda.

57 Que resolutio aduersatur d. decisioni Cordub. nu. 54. addicitur ubi habetur, quod possessor teneatur plene probare suam exceptionem, & reservationem, in qua fundabatur brevis, ac si ageret ad canonizationem gratie, &c. quod videtur verius.

58 At iam brevia de capienda possessione, non dantur nisi cum clausula confitio, seu si constiterit, vt habeatur in formula supra posita. Quare quicquid dicat Mandol. d. 9. 60. n. 57. & 65. executor debet assumere partes iudicis, vt in d. dec. 659. & fuit resolutum in

causa Virgellen. Canonicius 30. Octob. 1592. coram D. Blancheto. que sic ait. Fuit resolutum auctoritate absolutioem Franc. Capodeuilla, quia facile Rota consensit absolute ad censuram extra curiam l. 10. Paul. dec. 118. præcipue hoc casu in quo auditori camera, in cuius locum ego fuis subrogatus fuit data facultas absolvendi expresse, & mihi virtualiter, cum enim sit commissa causa attentatorum illa operari non potest, nisi presentiarum absolute. Quare in necessarium antecede absolute facultas videtur demandata l. 2. ff. de iurisdi. omnium iudicum, idque multo magis, quia gesta coram secundo & tertio executoribus. non dato impediuntur primo sunt nulla ex defectu iurisdi. ditionis, & cum plures de offic. deleg. in 6. nec suffi. ventur propter locorum distantiam, quia cum hoc iudicium esset Roma receptum, & in presenti adfuit commissarius camera, & coram eodem auditori camera, Ferdinandus ab initio, & postea comparuerit, non potest applicari prædicta limitatio, nec etiam obstat, quod monitorium non fuisse executionem, quia hoc non obstat, quod ad ipsum Ferdinandum iurisdi. ditione camera fuit perpetuata, Rota vt litte pendente, d. c. 110. in nouis, obstat etiam per tertium executorem defectus citationis, istis non obstat clausula sublata, qui arefuit conditiones seu per dispositionis, cui adicitur, Puteus dec. 1. primo lib. 1. quare cum in brevis adfuit clausula, confitio, executor debet assumere partes iudicis, cap. fin. de prescriptio. & rite & recte procedere. Ideo cum non constet adhuc de veritate narratorum legitime, non potest dici quod obstat brevis, quod etiam intellexit signatura qua alius causam non commisit, ex quibus & alius deducti ita fuit decisum. Et post hæc tradit Gonzalez supra in annotat. n. 256.

59 Licet autem brevis habeat clausulam confitio, & si tamen in ea non continetur referatur in qua brevis fundatur, ita vt in eius executione illa plene probetur, tenebitur postea impetrans illam verificare ad excludendum spoli, & reuocationem sententia ad restitutionem excusandum iuxta prædicta ad num. 53. & supra circa illam Placentinam numero 29.

60 Et ita etiam procedit decisio in causa Vien. Beneficij S. Martini 21. Februar. 1600. coram D. Pamphilio, in qua fuit resolutum, B. restituendum esse ad possessionem beneficij, a qua fuit eiectus vigore sententia in executionem brevis non iustificati, intelligitur enim casu sola confitio, quod defunctus decesserit in possessione sede Episcopali vacante, ita vt exinde inducatur reservatio propter quam huiusmodi brevia concedi solent, & cum in hac causa resolutum fuerit hoc beneficium non esse reservatum, nulliter fuit processum ad executionem, & consequenter datur actio spoli, vt in Salamantina Canonicius 1572. coram Oradino, & in alia Cordub. portionis 1557. coram Rubens, ubi quod hoc procedat, etiam si adfuit clausula absque vitio spoli, quia propter verba stante reservatione huiusmodi, & etiam quia est necessaria recipi conditiones principalis dispositionis, quatenus brevis sit iustificatum, Puteus dec. 1. libro 1. de clausula sublata posita in brevis adfuit decisio illustriissimi Blancheti in Virgellen. Canonicius de anno 1592. & 6.

61 Sed dubitatur primo, an pro verificatione clausulae, confitio, sufficit semiplena probatio vt testes de publica voce, & fama: an vero requiratur plena probatio.

62 In quo breuiter dico in tribunali auditoris camerae seruatum fuisse, & quotidie passim seruari, sufficere semiplenam probationem ex doctrina Bartoli;

Bartol. in l. 3. causa in fin. ff. de Carbon. editio. & in l. 2. §. fin. n. 1. C. ubi in rem alii, & in l. 1. n. 10. C. quorum bonorum communiter approbata, vt per Cachern. dec. 1. Pedemontana 99. 37. & de isto titolo tribunalis auditoris camerae testatur Sallustius Tiberius d. 113. c. 6. n. 15.

64 Contrarium tamen nempe quod requiratur plena probatio seruat Rota. Vt ipse Sallustius ibi dicit & apparet ex dec. Thamis 95. de qua sup. 38. & de cisionibus factis in causa Pan pilonen. Beneficij 13. Ianuarij 1578. coram D. Decano & in Gienen. Canonicius & præbendæ 4 & 11. Maji 1577. coram D. Robusterio, que sic se habent.

Pamplionen. Benef. 13. Ianuarij 1578.

65 IN causa Pamplionen. Beneficij de Carear habitans articulis dictis restitum quoriam, summarij datur, in qualitate brevis Apostolice & extra curiam datur, in probata ad effectum, de quo agitur, & die Luna 13. Ian. 1578. fuit conclusum pro negativis videlicet, quod huiusmodi qualitas brevis non sit sufficienter probata, primum fundamentum domorum fuit, quia verificatio istius qualitatis, de qua in brevis est apposta per viam conditionis ibi confitio, & quo casu requiratur plena probatio, vt per Decum in rubr. de probatio. num. 13. ad fin. ver. nisi per modum conditionis num. seq. & fuit dictum in causa Pamplionen. Beneficij de Sas coram R. P. D. Blancheto de anno proximo præterito, vt in dec. cuius copia data fuit, in qua citantur alia dec. secundario ratio fuit, quia in istis terminis requiratur plena probatio vt per Agid. dec. 471. neque obstat illa consideratio quæ fuit per informantes ext. vt sufficit semiplena probatio pro plena secundum libertatem materiam, tum quia testes qui deponant de publica voce & fama, loquuntur per verba præsentis temporis, tum quia sublata materia requiritur plenam probationem, quia ista qualitas respectu valoris non est narrata ipsius partis, sed est apposta a Papa per restrictionem gratie, unde necesse est illam plene probare per allegata, neque præbent domus illa differentia, quod plena probatio requiritur quando agitur de verificatione brevis ad factum partu, secus si ad favorem camerae, quoniam huiusmodi brevia quorum vigore camera capit possessionem semper emanant ad utilitatem prouisi, & ita domus committunt.

Giienen. Canonicius & Præbendæ 4. & 11. Maji 1577.

66 Quo ad primam partem dubij, an requiratur plena probatio ad verificandum, quod M. etiam M. etiam Canonicius in Ecclesijs Giienen. obit die quarto Maji 1585. fuit resolutum, quod si primo quoriam in qui agit, indiget, & mittit reservatione diei 4. per adfuit mensis M. ij. Tum quia in brevis adfuit clausula confitio de obitu in d. die 4. mensis Maji, & sic quod ex obitu in d. die restituit reservatio, tum quia similia brevia regulariter non dantur nisi in reservatis vt notum est, cum quia brevia huiusmodi est ad sanorem literarum, in quibus Papa prouidet attentæ d. reservationem, tum quia in narrata d. brevis sit mentio de huiusmodi reservatione, qua narrata insunt in dispositione, & illam qualifica. l. fin. de hereditibus instituit. cum si milibus, ideo cum non agatur ad effectum absolute est plena probanda hec reservatio, & ibid. dec. 471. & 612. Rota in nouis de

officio deleg. dec. 10. Simoneta de referatio. q. 22. Bellen. q. 112. de charitatis subsidio. Puteus dec. 166. in 3. Paletini dec. 146. dubitatum, & dantur plures alia decisiones modernæ, vt in eopis Secundo, quia agitur contra possessorem proutum ad ordinario, qui cura sui in bona fide non est per proutum possessione succedens a possessione sed per plenam probationem, & ibid. in cap. grauis n. 40. verbi. & ideo auditoris Rotæ, de restitutione appellationum, Cassad. de probatio. dec. 1. Puteus dec. 357. in lib. Tertio, quia in presenti non agitur simpliciter de probando obitu, sed de tempore obitu, & sic dies obitus est fundamentum intentionis prouisi Apostolice, quo casu regulariter est, quod requiratur plena probatio solo summo iudicio retinenda excepte, vt in presentibus bene deducunt informantes, qui bene curant omnia, & addebat domus Romanaldum Sarnen. cons. 258. num. 32. vique ad fin. & præsertim num. 34. verbi. præterea, ubi ad casum, de quo agitur optima dicitur probatio possessionis & incidentia in isto iudicio possessionis pro verificatione conditionis, quia in brevis adfuit clausula confitio summarij de obitu in die 4. Maji qua inducit conditionem, & conditio debet plene probari vt late dicitur in rubr. de probatio. num. 13. ad fin. verbi. nisi per modum conditionis, & n. sequen. & fuit dictum in via Pamplionen. Beneficij de Alo die 13. Ian. 1578. coram R. P. D. Decano pro Agid. dec. 471. De quo Menoch. de prescriptio. lib. 1. q. 37. præsertim cum ex præmissis apparet sublata materia requiritur plena probatio vt considerant D. in d. Rubr. de probatio. nec refert quod brevis dicit confitio summarij, quia id interpretatur id est remota solemnitate. Bart. in l. iudicis 2. oppositio. C. de iudic. Pedemont. dec. 1. n. 1. casu sequen. Redoniu in tract. de spoliis q. 11. 9. & sic non remouentur qualitates probationum, idem Bart. in extrag. ad reprimendum, verb. summarij & in l. 1. §. fin. ff. de prætorij stipul. Alexand. in l. in summa in princ. ff. de condit. indebiti, cum alio in presenti cumulari alia bene enunciantur per informantes, & c. Et post hæc tradit Gonzalez §. 7. præm. ad 216. & glof. 9. an. 1577. & glof. 11. n. 100. qui alius dec. Rotæ allegat, & d. §. 7. n. 220. ait, quod signatura, & Rota nunquam præsentum filium auditoris camerae admittit voluerunt, sed quando coram auditore camerae non est constitutum plene verificatum signatura solet committere in Rota causam appellationis cum clausula arbitrio Rota, in Rota ibidem reuocatur, vel nulla declarat sententia auditoris camerae.

67 Et faciunt dicta cap. præceden. & n. 235. nec obstat doctrina Bartol. in d. l. 3. §. causa & in d. l. 2. §. fin. & in d. l. i. quia vt inquit additio Barbatæ ad Bart. in d. §. fin. & additio Alex. & Putei reuocatur, & emendat Bart. in d. leg. 1. contrarium tenet idem Bartol. in l. admonendi. ff. de iur. iur. & præcipue in extrag. ad reprimendum, verb. summarij, n. 11. & 12. & hoc Rota sequitur, vt apparet in d. dec. Giienen.

68 Vnde si ageretur de executione t brevis coram alio executori ab auditore camerae ex nominatis in brevis, amplectendam esse exactissimo sententiam Rotæ, quia magis standum est iusto Rotæ, quam tribunalis auditoris camerae, cum tribunal Rotæ sit dignius constans pluribus iuris doctissimis, & procedat magis iustificare, & in eo committitur causa appellationum ab auditore camerae. Maxime cum sententia Rotæ videatur magis iuri conformis, & faciunt que de Rota tradit Sarnen. in præmissis rescriptum a. 2. verbi. 4. pro ista parte, & maxime cum signatura etiam non admittat stylam auditoris camerae.

quo etiam in cuius tribunali noui ferendus iuxta d. 9. p. c. 4. 27. & 28.

69 Quando vero non esset intrusus sufficeret pro verificatione clausulae, & si femper a probatio, ad Reg. d. dec. 565. in fin. & Mascard. de probat. conclus. 171. n. 6. & de i. Rota in causa Burgen. de Pancortio infra adducta c. seg. n. 12. & Bart. Chinoten. Canon. catus num. 23. & Hispalen. Et Corduben. beneficio- rum relata de seq. num. 19. & Gonzalez d. glof. s. i. n. 104.

70 Secundo dubitatur, an clausula confitio quod t. defunctus obierit in possessione probetur ex possessione illius de praterito, in quo resoluo quod sic ex d. Rota. 4. de probatio. in nobis alias 124. vbi dicitur, quod si probetur aliquem tenuisse, & possedisse, certum beneficium in via sua, illud tempore obitus sui adhuc praesumitur possedisse, nisi probetur contrarium, &c. & ponit Mascard. conclus. 170. & 1201. n. 3. qui alios refert, & concludit de i. Cotz. 158. in suis

71 Miscellaneis manu scriptis. vbi habetur, t. Quod obierit beneficium ex resignatione potest allegare possessionem auctoris sui praesumit continuam usque ad diem resignationis, cum si sit successor, posuit se tueri possessione praesumpta auctoris sui, Alciat. reg. 2. praesumptione 21. n. 5. secus esset in eo, qui non esset successor, sed simpliciter tertius. nam praesumptio illa continuata possessionis non admittitur, vbi allegatur a tertio, Secti. consil. 13. 4. volum. Ripam cap. cum Ecclesia Surrina de causa posses. n. 21. adeoque si resignatarius ab alio co- uentur spolio satis hac ratione defenditur, quod auctor suus semel possiderit, d. dec. 1. q. n. inde sequitur ad- nertari praesentiam possessionem nullam fuisse & infru- tuam aliam, Agidius dec. 710. hac in d. dec. Cotz. Flam. Paris. de resignatione benef. li. 10. q. 4. n. 4.

Et in Placentina Canoniciatus 26. Nouemb. 1593. coram D. Orano infra relata n. p. c. 3. fuit dictum, pos- sessionem defuncti satis verificari ex instrumento cuius continuatio usque ad obitum praesumitur non obstante pretensio sequetro quod possessione non priuat, &c.

73 Et in terminis in vna llerden beneficij 17. Octob. 1594 coram D. Penna fuit resolutum, Clausulam bre- mis confitio quod N. obierit in possessione probari ex possessione de praterito ad d. dec. 4. de probatio. in no- uis non obstante quod post alius acceperit possessionem illius beneficii vigore sententia pro eo lata a qua fuerat appellatum, & acceperit fructus qui erant penes tertium, nam ex hoc defunctus non amiserat possessionem cui statim eum procurator appellasset, & ipse esset absens, &c. Rota etiam in Hispalen. & Corduben. beneficio- rum 1597. infra relata c. seg. num. 19. & tradit Gonzalez sup. in annotat. n. 260.

74 Quamuis in vna Burgen. praesimoniaj de Pancor- tio. 24. Octob. 1588 coram D. Gupis sit dictum, Quod non placebant dominis deducta ad ostendendum D. Se- bastianam decessisse in possessione beneficii, de quo agebatur, ex subrogatione gratiosa quoniam non sufficit pro- batur ipsum aliquando beneficium obtinisse, quia huius- modi probatio non concludit, quod de tempore obitus il- lud possideret ad l. nec natales. C. de probatio. vt in dec. adducta c. seg. n. 11.

75 Et pro dicta resolutione facit t. quod illa cond. quod olim possessor hodie possessor praesumitur, de quo glof. Bart. & D. in l. sine possidens C. de probatio. & Doct. in e. cum ad sedem, & cap. olim 3. de restitutione. spolia. Alciat. reg. 2. praesumpt. 21. Ripa in d. cap. cum Ec- clesia Surrina, a. n. 21. Balbus in rep. lege Celsus, de iur. capio. 4. per. qu. est. 1. Anton. Gabr. de praesumptio. con- clus. 10. Courruuiss in ca. Ratinus, de testam. s. 11.

n. 2. in l. r. p. 1. s. 1. par. 9. Bernard. Diaz c. 558. Gratian. c. 575. Mascardus d. conclus. 170. & latus d. conclusio. 1201. Menoc. de praesumpt. lib. 6. p. 2. sum. p. 64. & Rota de i. q. 4. n. 12. p. 2. d. in r. n. m. Procede non solam in ipso t. possessor allegante possessionem de praesenti, sed etiam in successe v. m. i. c. l. v. l. singulari, qui potest allegare possessio- nem defuncti. v. l. auctoris sui quem comit. semel possedisse continuam fuisse usque ad morte, m. Alciat. de praesumpt. n. 5. Balbus d. i. q. 4. n. 6. An. 10. Gabr. d. conclus. 10. num. 11. Mascardus, conclus. 170. 17. & conclus. 170. num. 4. & Menochius sup. a. n. me- ro 17.

Imo plus ait Abb. in d. cap. cum ad t. sedem num. 161. quod si non vult ille qui possidet, praesumitur vique ad mortem possedisse, huc heredes negent si ac afferant, quia ipsi non possunt declarare animum defuncti, & defunctus non negat, & mutatio voluntatis tanquam accidens non praesumitur, nec iactatio rerum suarum, sequitur Balbus d. n. 6. & Mascard. d. n. 17. vbi alios refert.

Facit etiam quod quamuis requiratur pro t. forma determinata probatio possessionis certi temporis, vt in clausula confitio de tempore obitus, sufficit illa praesumptio probatio, vt post alios tradunt Alciatus d. num. 5. in fin. Ripa supra, a. numer. 23. Bernardus Diaz, 3. ampliatione, & Mascardus d. conclus. 1201. nume- ro 16.

Circa illam clausulam t. non tamen an obis propositis, videnda sunt quae diximus praecedent. p. cap. 1. a. n. 6. 42. & c. 3. n. 16. Et aduertit, quod ad effectum huius ex- ceptionis, vt illa intret & cesset executio breuis sufficit habere provisionem a Papa, siue sit bona, siue mala, quod referuandum est iudicio petitorio de i. Palcoi 723. lib. 3. par. 3. d. in r. s. r. m. & Placentina be- neficiorum supra adducta, n. 28.

S. I.
De clausula sublati, & partitione breuis, & clausula volumus.
SVM M M A R I A.

Clausula sublati, & an oblet agens de spolio ac nullitate gestorum, commissio non figuratur nisi cum clausula parito breui, n. 100. nisi adactur signa- tur a sanctissimis, &c. n. 101. aut nisi ad executionem breuis actum sit extra curiam, n. 102.

Aligquando signatur commissio cum clausula parito bre- ui, arbitrio Rota, qua importat, vt si Rota arbitratu- riter superedeatur in executione, n. 103. Quae tamen clausula non impedit maintenancem in possessione iam capta, nec ex ea est renouanda possessio n. 104. & seg. vbi ponitur resolutio Rota.

Si agens de spolio, ac nullitate gestorum vigore breuis, seu appellans allegaret pauperatem signatur a eam in- stituta datet commissio reservari fructibus, & expen- sis in finem iuri cum clausula dimissa possessione, & confitio de pauperate, n. 106. sicut dari solet peten- ti restitutionem contra duas, vel tres conformes, num. 107. & agens de nullitate trium conformium, n. 108. & condemnatus in spolio non doloso, nec violento, num. 109.

Clausula parito breui operatur, vt in iudicio intelligat- ur data sub conditione si sit paritum, & non alius, & afficit etiam tertium, seu patronum dementem ad cau- sam pro suo interesse, n. 110. & seg. vbi ponitur reso- lutione Rota.

Dilla clausula parito, importat non solum dimissionem possessionis, sed & restitutionem fructuum, n. 112. & seg. vbi ponitur resolutio Rota. Vnde sicut appellatio non committitur a sententia vigore breuis lata respectu possessionis nisi cum clausula parito, ita neque respectu fructuum, n. 114.

Debet restitui omnes fructus a die vacationis decursi, vt in breui dicitur, nam possessor beneficii reseruat eos non facti sui, n. 115.

Intrusus in Canoniciatus, & Prabenda, tenetur pro parti- tione breuis restituere fructus, & distributiones per- ceptas etiam si non sit nulla protestatio, a. n. 116. & n. 117. ponitur decisio Rota, & quando non est intrusus, sed agitur contra capitulum reuehitur ad fructus & distributiones saltem a die intimationis monitorij, n. 118.

Tenetur etiam ad fructus, & distributiones non percep- tas ob non residendum, quando insines fuit facta le- gitima protestatio, & n. 120.

Id non videtur procedere in distributionibus, seu emolu- mentis incertis, etiam percipi, vt funer alius, & c. n. 121. & si cum alius beneficiis est parochialis non sit condemnatio fructuum, nisi pronentium ex deci- mis primitiis, & n. 122.

Quando Canonicius fuit habitus pro praesenti, & nume- ratus ratione negotiorum Ecclesiae, fructus veniunt in condemnatione, & restitutione, & sic videtur intelligen- da dec. adducta, secus quando non fuit habitus pro praesenti, seu fructus Canonicius sumt illi dari pro salario numero 123. & seg. vbi ponitur resolutio Ro- ta.

An pendente lite, seu controversia, contra intrusum in prebenda super executione breuis fructus & distribu- tiones quas capitulum percipit quia nullus reidet depo- nendi, seu sequendi restituendos vulteri, ex constituto- ne 57. Pi. V. a. n. 125. resoluuntur negatue, & adducit- ur decisio Rota. n. 127. & declaratur dictum a Gon- galez. n. 128.

Dilla clausula quod de surripione & obrepti dari non possit, etiam cum clausula sublati, non facit validam gratiam, alias surripitionem, & n. 98. & si ante ap- tione vt si imperator tenetur verificare narrata in sua gratia, nisi sit motu proprio, n. 99. vbi ponitur de- cis. Rota.

Quamuis

Quamuis clausula sublati breuis non oblet agens de spolio, ac nullitate gestorum, commissio non figuratur nisi cum clausula parito breui, n. 100. nisi adactur signa- tur a sanctissimis, & c. n. 101. aut nisi ad executionem breuis actum sit extra curiam, n. 102.

Aligquando signatur commissio cum clausula parito bre- ui, arbitrio Rota, qua importat, vt si Rota arbitratu- riter superedeatur in executione, n. 103. Quae tamen clausula non impedit maintenancem in possessione iam capta, nec ex ea est renouanda possessio n. 104. & seg. vbi ponitur resolutio Rota.

Si agens de spolio, ac nullitate gestorum vigore breuis, seu appellans allegaret pauperatem signatur a eam in- stituta datet commissio reservari fructibus, & expen- sis in finem iuri cum clausula dimissa possessione, & confitio de pauperate, n. 106. sicut dari solet peten- ti restitutionem contra duas, vel tres conformes, num. 107. & agens de nullitate trium conformium, n. 108. & condemnatus in spolio non doloso, nec violento, num. 109.

Clausula parito breui operatur, vt in iudicio intelligat- ur data sub conditione si sit paritum, & non alius, & afficit etiam tertium, seu patronum dementem ad cau- sam pro suo interesse, n. 110. & seg. vbi ponitur reso- lutione Rota.

Dilla clausula parito, importat non solum dimissionem possessionis, sed & restitutionem fructuum, n. 112. & seg. vbi ponitur resolutio Rota. Vnde sicut appellatio non committitur a sententia vigore breuis lata respectu possessionis nisi cum clausula parito, ita neque respectu fructuum, n. 114.

Debet restitui omnes fructus a die vacationis decursi, vt in breui dicitur, nam possessor beneficii reseruat eos non facti sui, n. 115.

Intrusus in Canoniciatus, & Prabenda, tenetur pro parti- tione breuis restituere fructus, & distributiones per- ceptas etiam si non sit nulla protestatio, a. n. 116. & n. 117. ponitur decisio Rota, & quando non est intrusus, sed agitur contra capitulum reuehitur ad fructus & distributiones saltem a die intimationis monitorij, n. 118.

Tenetur etiam ad fructus, & distributiones non percep- tas ob non residendum, quando insines fuit facta le- gitima protestatio, & n. 120.

Id non videtur procedere in distributionibus, seu emolu- mentis incertis, etiam percipi, vt funer alius, & c. n. 121. & si cum alius beneficiis est parochialis non sit condemnatio fructuum, nisi pronentium ex deci- mis primitiis, & n. 122.

Quando Canonicius fuit habitus pro praesenti, & nume- ratus ratione negotiorum Ecclesiae, fructus veniunt in condemnatione, & restitutione, & sic videtur intelligen- da dec. adducta, secus quando non fuit habitus pro praesenti, seu fructus Canonicius sumt illi dari pro salario numero 123. & seg. vbi ponitur resolutio Ro- ta.

An pendente lite, seu controversia, contra intrusum in prebenda super executione breuis fructus & distribu- tiones quas capitulum percipit quia nullus reidet depo- nendi, seu sequendi restituendos vulteri, ex constituto- ne 57. Pi. V. a. n. 125. resoluuntur negatue, & adducit- ur decisio Rota. n. 127. & declaratur dictum a Gon- galez. n. 128.

Dilla clausula quod de surripione & obrepti dari non possit, etiam cum clausula sublati, non facit validam gratiam, alias surripitionem, & n. 98. & si ante ap- tione vt si imperator tenetur verificare narrata in sua gratia, nisi sit motu proprio, n. 99. vbi ponitur de- cis. Rota.

tur tamen reuera salum dicitur parito breui, n. 129. & sequent.

Verum est tamen quod a censuris & penis latis vigore breuis non datur absolutio nisi dimissa possessione re- stituta expensis, & fructibus restituta, in quibus intru- sus fuit condemnatus, vel facta obligatione, seu obla- tione de illis soluentibus facta liquidatione, numero 131.

A liquidatione, seu taxatione excessiva datur appellatio suspensiva eius, n. 132. non tamen nisi semel, n. 133. & n. seg. ponitur decisio Rota.

Quamuis pendente liquidatione fructuum & taxatione expensarum, seu appellatio ab ea datur absolutio a censuris & penis dimittens possessionem beneficii & offerens se paratum illa solvere facta liquidatione, tamen non auditur interim contradicente adierario super appellacione a sententia vigore breuis spolio, seu petitorio, vel nullitate donec doceat de restitu- tione fructuum stante dicta clausula in commissione parito breui numero 135. & seg. & numero 137. addu- cuntur resolutio Rota, parte tamen non opponente audiri debet etiam non docens de partitione, numero 138.

A clausula liquidationum quomodo probetur perceptio fructuum, n. 139. vbi ponitur resolutio Rota.

Stante in commissione clausula parito breui, inhibicio facta vigore talis commissio non operatur si non est paritum, nam censetur facta stante a. conditione prout in commissione, n. 140.

An ad partitionem breuis circa possessionem requiratur quod intrusus dimittat possessionem quam habet, an vero sufficiat quod paritum eam cap. virtute breuis parido solum verbaliter, a. n. 141. resoluuntur sufficere quod intrusus sinat & paritum cap. possessionem, nec requiratur quod prius illam dimittat, & ponitur decisio Rota.

Sententia auditoris camerae super executione breuis non tollit quia sit apponendum sequendum lata prima sententia pro Rotam in petitorio, & etiam in possessio- riu, n. 143. & seg.

Pena privationis beneficiorum & inhabilitatis ad be- neficia in breui & monitorio contenta cum non sit la- ta ob delictum, sed ob contramactum, nempe ob non paritionem monitorij, facta paritione, sic cessat con- trumacta illa etiam cessat maxime data absolutio ab illa, numero 151. & sequent. vbi ponitur resolutio Rota.

Clausula breuis volumus autem vt dictus N. infra sex- menses a data praesentium, & c. de qua Mand. s. de alia simili N. auar. relati non est comminatoria tan- tum, n. 153.

Idem esset si diceretur aliquis gratia sit nulla nam ista verba referenda sunt ad gratiam principalem prouisi- sionis beneficii, & non breuis contra Breuissim. numer. 154.

Vtrunque debet fieri intra d. terminum sex mensium nempe literae expedire, & iura camerae persolueri, n. 155.

An stante ista clausula si impetrans non expedierit infra sex menses a data breuis, vt in ea dicitur, beneficium vacare censetur eo ipso etiam nondum capta posses- sione, sed stante intruso, a. numero 156. resoluuntur negatue cum Rota cuius decisio ponitur, & c.

Defectus executionis literarum intra sex menses obstat, quando sit iter per illum qui potius capere possessionem, & non capere, n. 161. non tamen dicitur stare per illum stante intruso, n. 162.

quod semel in anno curare incipit adie adepta possessione pacifica, & non antea ex Rot. n. 163. quod tamen intelligitur quando in clausula dicitur infra sex menses a die habita possessionis, seu infra sex menses absolute, stantibus vero verbis à data presentium, non currit à die possessionis, sed à data brevis, si tamen possessio fuerit capta non alias, n. 164. & sic si infra semel à data brevis non fuerit capta possessio, sed postea tenebitur statim expedire intra breve tempus arbitrio boni viri, n. 165.

An lapsa a semel posita postea quandoquaque expedire antequam sit tertio in questum, n. 166. resolutur affirmative sicut dicitur in simili clausula posita in indulto conferendi reservata.

An si impetrans a brevis non expedierit intra tempus, beneficium eo ipso vacans à solo Papa provideri possit, an vero possit etiam ab ordinario provideri, & c. n. 159. resolutur ad solum Papam spectare provisionem, & ad ipsum devolvi ex verisimili mente ipsius Papae, & idem in d. simili clausula indulti conferendi contra Germanium.

81 Circa t. clausulam sublatam, & c. quae ponitur in breui de qua Mandof. d. quae. 60. de monitoriis, verb. sic que per quoscunque iudices, & c. n. 44. dubitatur, an illa obstat agenti de spolio ac nullitate gestorum vigore brevis, vel quia beneficium non est vere reservatum, vel quia clausula confitit, non fuit verificata, ut verificari debebat, vel alias brevis fuit surreptitium, & c. donec obtineatur à papa, & eius signatur commissio quae aperiat os. Et videbatur t. oblatre ex decif. Corduben. portionis supra adducta n. 54. ad fin. & decif. Gerunden Capellaniae 13. Februarii 1595. coram D. Mantica, in qua inter alia dictum est quod t. cum Monasterium quod erat in possessione Capellaniae, tanquam sibi vinita produxerit unionem executorum literarum graue aduersarij non poterat de unionis validitate cognoscere stante decreto irritante t. clausula sublatam, Putens decif. 50. lib. 1. cum aliis, & c.

84 Nihilominus dicendum est non oblatre, t. nam d. clausula respicit conditiones dispositionis cui adicitur ad Puteum decif. 1. & 309. n. 3. lib. 1. & 156. n. 7. lib. 2. & omnes clausulae accessoriae sequuntur naturam actus, cui adherent rez. accessorium, h. 6. glof. in l. si patronus. §. patronum, verb. sabiana. ff. de quibus in fraudem patroni, Putens d. decif. 1. n. 2. Anton. Gabr. de clausulis, conclus. 3. n. 82. & 85. & conclusione 10. n. 10.

85 Vnde clausula sublatam, appositam in dispositione surreptitia, t. & oblatre ex falsa causa nihil operatur, Probus ad Monachum in ca. tibi, de rescript. an. 6. n. 20. Rota decif. 45. n. 2. par. 2. diuersor. vbi fuit resolutum, non posse dari de indulto, in quo est decretum irritans, & clausula sublatam, nisi verificatis in eo narratis cum sit concessum non motu proprio, sed ad petitionem partis. Et in vna Oriolen. decimarum t. 19. Iun. 1592. coram D. Giphio dixerunt Domini, Decretum irritans, & clausulam sublatam privilegij non oblatre manumentionis, quia fuit accessoria, & solum operatur, quando privilegium iuratur, Germ. in c. praesenti, in princ. veri, mota quod eo ipso & ibi Francus tertio, notab. de officio legati in 6. & c. & in terminis fuit resolutum in d. Vergellen. Canonicius 30. Octob. 1592. supra adducta n. 59. & in illa vna. Beneficiis S. Martini supra relata, n. 61. & est etiam decif. Rotae in causa Tarraconen. Canonicius, seu officij poenite 633.

86 Idem fuit resolutum in causa Elen. minoriorum 18. Aprilis 1586. coram D. Orano, t. in qua domini dixerunt, clausula sublatam nisi conuincatur cum illa, quod de surreptione. v. oblatre dicit non posse interpretationem à dispositione iuris communis recipere, Putens decif. 213. libro 2. & fuit resolutum in d. Calagurritana, ex quo solent ha. clausula regulari secundum conditiones dispositionis principalis Clem. 1. & ibi Vinal.

rij 5. Jun. 1596. coram D. n. co Cordua supra relata 5. p. 4. n. 142.

Ad id quod clausula sublatam intelligitur t. veris existentibus narratis, Mandof. d. quae. 60. de monitoriis, verb. sic que per quoscunque iudices, & c. n. 44. & illa sola non operatur vt non possit opponi de surreptione nisi adit etiam clausula quod de obreptione & surreptione t. dicit non possit, vt fuit resolutum in vna 88 Calagurritana iurisdictionis 30. Maij 1590. coram D. Rubicis his verbis, Dubitatum fuit in causa Calagurritana iurisdictionis inter Episcopum, & Capitulum stante clausula sublatam, & decreto irritati, & aliis in confirmatione salic. recor. Pauli III. appositus cuius in necessitas copia dicitur, an venerabilissimo Episcopo sit taliter clausula, vt non possit dari de praesenti obreptione, & surreptione contra confirmationem praesentem, & causa proposita die Lunae 30. Maij 1580, fuit conclusum, quod cum in praedicta confirmatione non adit clausula quod de obreptione, seu surreptione dici non possit, sola clausula sublatam non operatur vt non possit opponi defectus surreptionis, vt in aliis causis alias Rota tenuit, sicut etiam verba illa quod de obreptione & surreptione dici non possit, quando per se sola sunt posita absque clausula sublatam, & c. n. gratia concessa ad postulationem partis, & non nota proprio non operatur, vt non possit opponi defectus surreptionis, Putens decif. 213. fuit resolutum in vna Calagurritana lib. 2. ea scilicet ratione, quia huiusmodi clausula intelligitur veris existentibus narratis, vt sunt iura clarissima, capitulo 2. de rescript. fin. C. de diuersis rescript. paritate clausula huiusmodi sublatam posita in gratia ad postulationem partis tanquam accessoria recipi eandem interpretationem, sicut glof. in l. si patronus §. patronum, verb. sabiana ad fin. ff. si quid in fraudem patroni, vt per Decium consil. 142. in fin. n. 9. operatur praedicta clausula, quando in eadem adesse alia clausula, quod de obreptione, & surreptione dici non possit, quia tunc clare apparet de intentione Papae vultis tollere vitijs surreptionis & obreptionis admodum facultate aliter iudicandi, & ita debet intelligi tractata per Cassador. & alios in cap. quia diligenti, de electione, at in casu nostro non reperitur nisi sola clausula sublatam, quam debemus interpretari secundum iuris dispositionem, cum in dubio intentio Papae talis esse praesumatur, qualis de iure esse debet, vt habetur in leg. ex facto, de vulgari, vbi Doct. & capitulo causam que vbi Felin. colum. tertia ad finem versic. interpretatio rescripti, de rescriptis vt praedicta facilius procedunt, vbi tam esset detecta surreptio, vt praetendunt informantes pro Episcopo ex doctrina Abbatis 1. in capit. primo numero octauo de confirmatione vtili, vel inutili: fuit igitur conclusum Episcopum esse audiendum in casu isto.

87 Addo quod clausula sublatam intelligitur t. veris existentibus narratis, Mandof. d. quae. 60. de monitoriis, verb. sic que per quoscunque iudices, & c. n. 44. & illa sola non operatur vt non possit opponi de surreptione nisi adit etiam clausula quod de obreptione & surreptione t. dicit non possit, vt fuit resolutum in vna 88 Calagurritana iurisdictionis 30. Maij 1590. coram D. Rubicis his verbis, Dubitatum fuit in causa Calagurritana iurisdictionis inter Episcopum, & Capitulum stante clausula sublatam, & decreto irritati, & aliis in confirmatione salic. recor. Pauli III. appositus cuius in necessitas copia dicitur, an venerabilissimo Episcopo sit taliter clausula, vt non possit dari de praesenti obreptione, & surreptione contra confirmationem praesentem, & causa proposita die Lunae 30. Maij 1580, fuit conclusum, quod cum in praedicta confirmatione non adit clausula quod de obreptione, seu surreptione dici non possit, sola clausula sublatam non operatur vt non possit opponi defectus surreptionis, vt in aliis causis alias Rota tenuit, sicut etiam verba illa quod de obreptione & surreptione dici non possit, quando per se sola sunt posita absque clausula sublatam, & c. n. gratia concessa ad postulationem partis, & non nota proprio non operatur, vt non possit opponi defectus surreptionis, Putens decif. 213. fuit resolutum in vna Calagurritana lib. 2. ea scilicet ratione, quia huiusmodi clausula intelligitur veris existentibus narratis, vt sunt iura clarissima, capitulo 2. de rescript. fin. C. de diuersis rescript. paritate clausula huiusmodi sublatam posita in gratia ad postulationem partis tanquam accessoria recipi eandem interpretationem, sicut glof. in l. si patronus §. patronum, verb. sabiana ad fin. ff. si quid in fraudem patroni, vt per Decium consil. 142. in fin. n. 9. operatur praedicta clausula, quando in eadem adesse alia clausula, quod de obreptione, & surreptione dici non possit, quia tunc clare apparet de intentione Papae vultis tollere vitijs surreptionis & obreptionis admodum facultate aliter iudicandi, & ita debet intelligi tractata per Cassador. & alios in cap. quia diligenti, de electione, at in casu nostro non reperitur nisi sola clausula sublatam, quam debemus interpretari secundum iuris dispositionem, cum in dubio intentio Papae talis esse praesumatur, qualis de iure esse debet, vt habetur in leg. ex facto, de vulgari, vbi Doct. & capitulo causam que vbi Felin. colum. tertia ad finem versic. interpretatio rescripti, de rescriptis vt praedicta facilius procedunt, vbi tam esset detecta surreptio, vt praetendunt informantes pro Episcopo ex doctrina Abbatis 1. in capit. primo numero octauo de confirmatione vtili, vel inutili: fuit igitur conclusum Episcopum esse audiendum in casu isto.

89 Et alias in t. vna Vicentina vnioms 13. Nouemb. 1562. coram D. Grato fuerat resolutum. Stante in vnioms clausula sublatam, & quod non possit dici de surreptione, & c. non debere verificari narrata in ea, nec oblatre decisionem Puti. 17. de probatio. quia ibi non aderant tot clausulae vt in praesenti.

90 Idem fuit resolutum in causa Elen. minoriorum 18. Aprilis 1586. coram D. Orano, t. in qua domini dixerunt, clausula sublatam nisi conuincatur cum illa, quod de surreptione. v. oblatre dicit non posse interpretationem à dispositione iuris communis recipere, Putens decif. 213. libro 2. & fuit resolutum in d. Calagurritana, ex quo solent ha. clausula regulari secundum conditiones dispositionis principalis Clem. 1. & ibi Vinal.

Vinal. de concess. praeben. Paris. consil. 82. num. 4. volum. 4.

Accedit resolutio facta in causa Placentina t. pensionis coram D. Penna, in qua 8. Martij 1593. fuit resolutum, clausula sublatam appositam in reservatione pensionis oblatre fideiusorsus pensionis valentis dare de nullitate illius, quod fuit confirmatum 21. Iunij eiusdem anni, & dictum, Quod quando adest clausula sublatam, cum clausula quod non possit dari de surreptione, non potest fideiusorsor dicere non admississe consensum titulari si in supplicatione dicitur eius accessisse consensum si tamen diceretur conditionali or, dummodo eius accederet consensus potest id dicere, & dare de nullitate iuxta decisionem Corae in causa Romana accessus 16. Iun. 1569. neque ex eo quod pensionarius factus reformari commissionem aduersarij in reliquis videtur conuenire, quod negatur de nullitate argum. ca. cum venerabilis, de exceptio & c.

Accedit etiam resolutio in causa Pamphilonen. t. 92 Archidiaconatus 19. Martij 1595. coram D. Pamphilio in qua domini dixerunt, Quod non tenetur quis iustificare gratiam, seu indultum sibi concessum stante clausula, quod de surreptione & obreptione dari non possit, Decium consil. 456. n. 1. & 557. n. 8. Maxime concurrente alia clausula sublatam, & c. etiam quod versetur in gratia concessa ad postulationem partis, Putens decif. 577. lib. 3. quaequid alias dicendum sit, si sit clausula non essent simul iunctae, Putens decif. 213. lib. 2. & distinetur Rota in d. Calagurritana iurisdictionis, & alia sapienter. Et in vna Messanen. studij 5. Julij 1599. coram D. Seraphino fuit resolutum, Quod privilegium, & indultum tenenda studij & doctorandi non indiget ulla iustificatione cum conceptum sit cum clausula sublatam, & decreto irritati, & quod de obreptione & surreptione dici non possit, & c.

94 Et in vna Auellina vnionis coram Domino Giphio 18. Iunij 1595. & confirmata 15. Decembr. eiusdem anni fuit resolutum, Quod clausula sublatam cum decreto irritati in gratia ad supplicationem partis oblatre nihil operatur, nec reuelat nisi conuicta etiam cum clausula quod de obreptione & surreptione dari non possit, quia intelligitur veris existentibus narratis, vt conclusum in d. Calagurritana iurisdictionis, & c. etiam decifio in causa Placentina Decianatus 10. Nouemb. 1595. coram Do. Penna supra adducta p. 3. 8. n. 52. & idem fuit resolutum in Nauarren. Canonicius 12. Feb. 1599. coram D. Pamphilio, & nouissime in Hispalen. Beneficij de Xerez. 6. Nouemb. 1603. coram D. Lita vt per Gonzalez gloss. 66. numero vnguesimo secundo, qui idem docet & allegat Marchefanum de consensio. parte 1. capite. 8. ex numero vnguesimo secundo. in noua impressione.

95 Obiter tamen aduerto primo quod quamuis, verum t. fit solum clausulam sublatam non operari, quoniam possit dari de surreptione, & c. vt dictum est, tamen de clausula quod de surreptione, vel obreptione dari, seu dici non possit, diuersum existimo, nam per illam etiam solum Papa satis videtur exprimere ne possit dari de surreptione, non solum in aliis, sed etiam in narratis maxime cum dicat, quod de surreptione, & obreptione dari non possit ad Menoch. de arbor. libr. secundo casu 201. a numero decimo.

96 Et ito tenendum videtur cum Decio in t. d. Pamphilonen. citato, & Caputa quem decif. 218. in vna Spoleтана parochialis 1. April. 1592. par. 3. maxime

stante etiam decreto irritante licet non clausula sublatam.

Quamuis Rota in vna Calagurritana t. Prioratus 27. Ianuar. 1545. quae habetur apud Puteum d. 97 decif. 213. lib. 2. & in vna Vlisbonen. erectionis eremitorij de mense Aprilis 1545. quae habetur 3. p. diuersorum, lib. 3. decif. 925. & in d. Calagurritana iurisdictionis supra adducta, n. 88. & Mandof. d. n. 44. teneant d. clausulam quod surreptione & obreptione dari non possit intelligi veris existentibus narratis. Sed cum expresse constet de meate Principis dicens, quod de surreptione & obreptione dari non possit eius mens. & mandatum querari debet vt alias inquit Mandof. de inbituto. quati. 82. quamuis contradicat etiam posthac Gonzalez d. gloss. 66. numero 52. dicens fuisse decifum in d. Hispalen. 6. Nouemb. 1603.

Secundo quod d. clausula quod de surreptione, & obreptione dari non possit etiam cum clausula sublatam non facit validam gratiam, alias surreptitiam, & idco cum ea non est quis securus in exteriora, sed solum operatur quod in iudicio, seu foro exteriori non possit dari de illa quouique per Papam os aperitur per commissionem figurate sanctissimi, in qua huiusmodi commissiones proponuntur vt in d. decif. Caputa quem. 218. & 128. p. 1. & Purei 377. lib. 3. & 297. lib. 2. p. 3. diuersorum, & 652. lib. 3. & idco ex oris aperitione contra d. clausulam non dicitur tolli ius questum, nec oblatre regul. de non tollendo iure quatuor, Caputa quem. d. decif. 128. n. 5. & decif. 31. p. 3. quaequid dicit Gonzalez glossa 7. n. 55. & glossa 66. numero 20.

Scante quod aperitione oris impetrans t. tenetur verificare narrata in sua gratia, nisi fit motu proprio vt in vna Seguntina dimixta annate 16. Iunij 1595. coram D. Lita quae licet ait, Tenentur domini exceptionem non suffragari Ecclesia de Medinaceli, primo quia stante aperitione oris ad fauorem Capituli concessa, quod h. ab eo indultum generale percipiendi de omnibus beneficijs Seguntina aiecclesie mediam annatae, Ecclesia de Medinaceli dum se fundat in literis immunitatis Pij IV. tenetur verificare narrata in dictis literis, al. al. illis no imatur, Fel. in ca. aurea, col. 5. ver. 3. conclus. ibi quod impetrans, & c. de rescript. Bellamera decif. 76. num. 6. & sequenti. Verali. decif. 128. p. 1. Putens 245. lib. 1. num. 1. fuit dictum in vna Conchen. erectoris 25. Maij 1592. coram D. Seraphino, neque ex eo excutatur à tali iustificatione quod in dictis literis adit clausula, quod non possit dari de surreptione, & c. si quidem quaedam litera non emanarunt motu proprio, sed ad iustitiam partis, Putens decif. 214. lib. secundo, Caputa quem. 228. p. 1. Cabr. cont. 26. num. 13. lib. 2.

Sed quamuis clausula sublatam brevis non t. oblatre agenti de spolio ac nullitate gestorum vigore illius vt dictum est, commissio super spolio, ac nullitate, aut etiam super petitorio, & appellatione à sententia lata vigore brevis, non figuratur, nisi cum clausula pario breui. Nisi adeatur signatura sanctissimi, & doceatur de mala brevis executione, aut aliqua nullitate, seu defectu, tunc enim solet Papa simpliciter figurate commissionem sine d. clausula, & cum facultate absoluendi & inbitando & c. Gonzalez in anno 1601. n. 284. vbi ait, quod hodie occurrit etiam, & frequentius ad signaturam iustitiae, ex tacto quodam Papae consensu, quod ego meo tempore non vidi, t. aut nisi ad executionem brevis actum sit extra curiam, vt videtur colligi

ex decif. Vrgellen. supra adducta, n. 59. Aliquando etiam signatur commissio, cum clausula parito breui arbitrio Rotae, quae importat vt si Rota arbitrio fuerit, & sit locus eius arbitrio supercedente in executione vt in Gerunde. beneficii, 31. Maij 1600. supra relata num. 35. & in Pamphilonen. parrochialis de Acagra 27. Iunij 1601. relata num. 11. Gonzalez ibi n. 25.

104 Quae tamen clausula non impedit manentio- nem T in possessione iam capta, nec ex ea est reuo- canda possessio, vt in vna Auriens. parrochialis S. Mariae de Pao. 17. April. 1600. coram D. Lancelloto, in qua fuit resolutum, T Quod cum confiteat de posses- sione canonicus capta ab eius procuratore 2. Iunij 1593, ex publico instrumento, quod bene probat possessionem ad effectum manentionis, ei dandum est mandatum de manentendo, & sic nec obstat quod causa fuerit com- missa in Rota cum clausula parito breui, arbitrio Ro- tae, ita vt alius propter summum qui dabatur iuris patronatus visum fuerit aliquantulum in illius executione supercedere, quia hoc non impedit manentionem, ne- que ex dicta clausula arbitrio Rotae reuocanda est pos- sessio canonica, vel ei praescribendum circa suam pos- sessionem, & tanto magis quia detecta deinde fuerunt nullitates testium examinatorum super probatione iuris patronatus, neque obstat quod breue non fuerit ad audiendum contrae, sufficienter inspicuum, quia hoc, & alia quae deducuntur erunt discutenda in progressu causae, neque interim est impedienda canonica possessio, & c. Gonzalez s. n. 296. dicens idem decimum in O- ueten. Archidiaconatus 15. Decemb. 1603. coram D. Pamphilio.

105 Sed si agens de spolio, T ac nullitate gestorum vigore breuis, aut super petitorio, seu appellans a sententia lata vigore breuis, allegaret paupertatem signaturam iuriam iustitiae daret commissionem referentis fructibus, & ex realsi inuenit litem cum clausula dimissa possessione, & confitio de oratoris pau- peritate sicut T dari solet petenti restitutionem contra duas, vel tres conformes, Stapil. de litem iustitia s. clausula. & per breue sanctitatis vestrae quomodo libet intelligenda, seu s. quando petitur commissio, nu. 103.

106 Veltius in praes. lib. 4. cap. 4. nu. 9. & Marchel. de commissio. 2. p. cap. 2. de commissione appellacionis, nu. 35. & agentis de T nullitate trium conformium. Castil. decif. 41. de rescriptis. & condemnatio in spolio non do- loso, nec violento. Vt in vna Portalegren. T spolijs, 5. Iunij 1589. coram D. Orano in qua fuit dictum, Quod decif. Putei de solutio, quod non excusatur quis in spolio a purgatione praetextu paupertatis, & decifio 22. de restitutione spoliati in antiquis. Ioannes Pauli decif. 83. Caputagen. 183. lib. 3. & Putei 56. lib. 1. procedit in spoliatore doloso et violento tantum, Lancellot. de attentatis. c. 31. n. 48.

107 Operatur autem clausula, T parito breui, vt iurisdictio intelligatur data sub conditione, si sit paritum breuis, & non alias. Gonzalez supra a num. 247. & al- ficit etiam tertium, seu patronum venientem ad causam pro suo interesse, vt in vna Compstellana parrochialis. 16. Decemb. 1596. coram Domino Orano, in qua fuit resolutum. Non consistat de re iudicata, quae veniat exequenda, quia ex defectu iurisdictio- nis sententia fuit nulla, cum enim causam fuisse com- missam cum clausula parito breui, & sic sub conditione non potius dixit ante impletam conditionem per resti- tutionem fructuum perceptorum procedere, via de partitione posita in conditione debuit plena apparere, T in aquel. de retractu conventionali, s. 2. glof. vnic.

108 Et in vna Region. T beneficij 13. Ianuar. 1597. coram D. Lita fuit resolutum, Quod clausula parito breui, operatur vt iurisdictio intelligatur tributa conditionaliter, quatenus si paritum breui, & non al- ias, unde cum non confiteat de partitione breuis merito deserta iurisdictio mandatum de manentendo susti- netur, & vt nullam veniat reuocandum, nec statim A. clausula potest dari mandatum de manentendo contra eum qui nissur breui ut tenet Rota in causa Conchea. praesimony. 12. Decemb. praeterit coram D. Decano.

109 Et d. clausula parito importat non solum T dimis- sionem possessionis, sed & restitutionem fructuum, vt in d. Compstellana Et in vna Pamphilon. Prioratus 26. April. 1602. coram D. Ludouiso, in qua fuit resolutum, T Non consistat de sufficienti parti- tione, breuis, quia clausula parito non solum importat dimissionem possessionis, sed & restitutionem fructuum, vt fuit resolutum in Pamphilonen. de Sos. 28. Ianu. 1577. coram D. Bla. & in Hispan. beneficij. 24. Feb. 1584. coram D. Decano, & coram D. Ludouiso in causa, & regel. iuris opia. 110. Decem. 1601. de perceptione fructuum facti apparere, ex quo fuit in possessione, & no docet se eos non percepisse, nec ab alio fuisse perceptos, Nota decif. 14. fuit dictum in vna Compstellana fructuum 6. Martij 1590. coram D. Plato in Paorimitana Archidia- conatus 22. Maij 1592. coram D. Penna, & in Casentia- na parrochialis. 10. Decemb. 1595. coram D. Pamphilio, & c.

110 Vnde in pluribus causis fuit resolutum, T si- gnanter in signaturam iustitiae in vna Legion. Canonicae de anno 1593. proponente D. Beiel quod sic- ut appellatio non committitur a sententia vigore breuis lata respectu possessionis, nisi cum clausula parito breui, ita neque respectu fructuum quia pari modo in breui executione procedi madatur respectu fructuum, sicut respectu possessionis.

111 Debentur restitui omnes fructus a die T obitu- tus, seu vacationis decurri, vt in breui dicitur, nam possessor beneficij referatur etiam cum bona fide, ex tit. habito ab alio quam a Papa, non facit fructus suos, vt dictum est in praed. part. n. 5. a numero vige- mo quarto.

112 Vnde intrusus in Canonico, T & Praebenda, tenetur pro partitione breuis restituere fructus, & di- stributiones perceptas etiam si non sit facta prote- statio. Cassador. decif. 6. num. 3. de praebend. Rota in vna Iaceni. Beneficij de Anno. 16. Ianuarij. 1577. coram D. Lancelloto qui habetur 1. par. diuersorum, decif. 618. & in vna Maioricens. Canonatus 2. Maij 1594. coram D. Millino, quz sic ait.

113 Domini reuelantur non consistat de partitione bre- uis, & D. Ioannis Segus dandum esse mandatum contra D. Matheum pro summa iudicata fundam. non de- testionis fuit, quia ex libro Capituli, & depositum in re- sum probatur quod fructus breuis Canonatus & offi- cii Penitentiarj consunt in grossa, & enumerata quae non sunt distributiones quotidianae cap. cum nonnulla s. praeterea, in extrauagantibus communibus. Vnde cum in breui dicitur, quod D. Ioannis Segus cognoscitur omnes, & quicunque fructus reddidit, & praesentis in- tegre a die obitus, & Matheus perceperit istos fructus liquidatos debet eos restituere. Non obstat quod Ma- theus eos perceperit tanquam syndicus, & procurator Capituli in curia Regij, quoniam respondere dominis, quod non debet reportari, maius commodum ex absen- tia quam ex residentia, ideo sicut si fuisse praesens vene- retur fructus restituere, ita tenetur restituere illos, quos habuit ratione absentiae, no obstat q non fuit facta prote- statio, quia no est necessaria pro fructibus perceptis, vt fuit dictum in causa Iaceni. beneficij 16. Ian. 1577. coram Iu. D. Cardinali Lancelloto. Et idem fuit resolutum in hac causa de mense Iunij sequenti, propositus memoria- libus loco cause, & in Placentina parrochialis 1595. infra adducta, sequen. cap. 13. 102 Gonzalez s. 7. p. 202. n. 161.

114 Et facime decif. Putei 383. num. 8. lib. 1. & T decif. Moledan. 6. de praebend. alias 109. Ex quibus aliquan- do non est intrusus, sed obstat q non fuit facta prote- statio, quia no est necessaria pro fructibus perceptis, sed fuit Pontanus de spolio 14. n. 27.

115 Teneur etiam ad fructus & distributiones non praecipuos ab non residentium quando ipsimet fuit facta legitima protestatio, nempe alternatiue, vt residet aut dimittit possessionem, secundum sty- lum Rota, vt in d. decif. Putei num. 7. & in d. decif. Iaceni. & Maioricens. Et est optima decif. 1170. lib. 3. par. 3. diuersorum, & fuit alia resolutum in vna Salama- tina coram D. Bubalo, Pontan. sup. num. 21. & sic de- bet intelligi, Lancellot. de attentatis. 3. par. cap. 31. num. 27. & post haec tradit Gonzalez. d. s. 7. numer. 456.

116 Quod tamen non videtur procedere in T distri- butionibus seu emolumentis in certis etiam praecip- tis, vt funeralibus, & sic in alijs beneficijs, & parrochialibus T non fit condemnatio fructuum nisi praesentium ex decimis primitijs, & c. vt in decif. Bertusen. parrochialis inf. adducta 9. par. cap. 2. n. 233.

117 Et circa illam decisionem Maioricens. T obiter aduertendum est illam videri intelligendam quan- do Canonici fuit habitus pro praesenti, & nume- ratur ratione negotiorum Ecclesiae, secus quando non fuit habitus pro praesenti, sed fructus Canonici sunt illi dati pro salarijs, vt in vna Caurien. fru- ctuum Canonatus 16. Decemb. 1552. coram Dom. Caputagen. in qua fuit resolutum, Quod condemnatio fructibus perceptis debet intelligi de fructibus in- ordinarijs perceptis etiam si esset absens, non autem specialiter vt si essent percepti in absentia, & nomine formis praesentis Ecclesiae, supposito quod non esset bona protestatio, siue tamen protestatio esset bona, tunc domini dubitabant, & tunc per Cotam decifio 78. in Miscel- laneis manuscriptis.

118 Obiter etiam in praesenti se offert T difficultas, an pendente lite, seu controversia contra iuratum

in praebenda, super executione breuis, fructus & distributiones d. praebenda, quos Capitulum percipit, quia nullus recludit, sint deponendi, quos seque- strandi restituenti victori? Et videbatur quod licet ex constitucione 57. Pij V. de deponendis fructibus, & di- stributionibus beneficiorum lite pendente, & cae- tera.

Nihilominus tamen contrarium est dicendum, T quia illa constitucio loquitur de fructibus & distri- butionibus, quae occurrunt, tibus litib. & controuer- sijs super Canonibus, & alijs beneficijs Capitu- lo de iuribus vigore constitutionum, seu consuetu- dinum, & non procedit in fructibus & distributionib. quae non deferuntur Capite occasione litis vigore constitutionum, seu consuetudinum, sed ex iuris co- muni dispositione, per ius accedendi, seu non de- cretendi iuxta c. 1. de clericis non residentibus 6. nec in proposito Capitulum est in culpa, & c. Et ita istam constitutionem intellexit Rota in vna Cartaginacen. sequestri 20. Nouemb. 1599. coram D. Lancelloto, vt in decif. sequenti.

119 Ex duobus positis fundamentis praedictis hinc locum esse sequestro primo vigore Bullae saelic. record. Pij V. super deponendis fructibus & distributionibus Bene- ficiorum lite pendente. Secundo ex iuris communis di- stributione cu praesentibus Capitulum fuisse in culpa, & dedisse causam liti adquirendo ad vanaquidam Decanus qui dicitur fuisse excommunicatus, & damens, vt plu- ribus deducunt informantes pro Doctore Casca. Quibus non obstantibus, domini contrarium censuerunt, nam in Be- lla supra dicta constitucione non potest decerni sequestri, quia illa loquitur de fructibus & distributionibus, quae occurrunt tibus litibus & controuer- sijs inter praesentis vi- gore constitutionum statutorum, seu consuetudinum Cap- itulo deferuntur, & sic non habet locum in fructibus & distributionibus de quibus agitur & quia non debentur Capitulo, nec vigore statuti sui constitucionis, vel consuetudinis, nec occasione litis, sed ex iuris communis di- stributione per ius accedendi, vel non decredendi, iuxta cap. 1. de clericis non residen. lib. 2. glof. in Clem. 2. verb. pars dimidia de reate & qualitate, Capitulum etiam non negari se in hac lre, & nec praesentis aliquod impedimentum in tradenda possessione suo est paratum illam tradere ei qui est victoriam reportaturus, inspecto autem iure communi idem dicendum est, quod non sit locus sequestro, nec primatum Capitulum, quod non est in causa distributionibus ei debitis vt sup. Neque obstat culpa Capituli in adnotando ad vana Decanum, quia Capitulum non potest diuinae quod Decanus daturus esset votum ad fauorem V. admissis, unde culpa quae imputatur, nec primatum remota, nec ordinata ad causam. Praeterea adhuc non est decifum, quod de eo tempore Decanus esset de mens, vel excommunicatus & quatenus hoc esset verum no sufficeret, cum non confiteat de hoc, Capitulum scientiam habuisse, prout esse necessa- rium ex Innocen. & alius tradit Abb. in cap. fin. nu- mero sexto de procurator. non obstat decifio in causa Salamantina, & Dicitur contrarium allegari, qui loquitur in impedito facto Capituli. Ex quibus do- mini dixerunt non esse locum sequestro, sed quod D. Casca quatenus praesentis super istis distributionibus faciat suas protestationes, & votum iure suo.

120 Vnde quod tradit Gonzalez, T s. 7. pro. vna. n. 112. quod vt d. constitucio Pij V. locum habeat oportet quod Capitulum fuerit in aliqua culpa non tradendi possessionem vel aliquod impedimentum praesentis, vt fuit resolutum in vna Placentina Decanatus, 5. Iulij 1599. coram D. Penna, vbi fuit iudi-

causa sufficienti impedimento si literas Apollolicas ad consilium Regiam, vel alios iudices secularis detulerit, procedet inspecto iure communi.

Et quamvis Salustius Tiberius ad lib. 3. cap. 6. num. 16. dicit, quod signatura non solet in his referre nisi cum clausula parito breui indicatur, que si ponere tur importaret ut ipse ait non solum dimissionem possessionis ac fructuum restitutionem, sed etiam refectionem expensarum in quibus intrusus condemnatur. Scaphil. de literis in tit. 8. clausula & per breue sanctitatis vestre quomodo intelligenda, num. 9. Vestrius in practica lib. 4. cap. 4. num. 9. & lib. 8. cap. 3. num. 10. Lancelli. de attentatis, cap. 18. num. 128. Marchel. de commissio 2. par. cap. 5. de commiss. appell. 35. Rota in Toletana decimarum. 19. Februarij 1594 infra adducta num. 148. & in Hispanen decimarum de Tributa. 20. Junij 1594 coram D. Mantica sup. adducta 1. p. cap. 2. num. 45. & in aliis causis, tamen reuera solum dicitur parito breui ut diximus, & videmus in praxi, que clausula vel etiam diximus solum importat dimissionem possessionis ac restitutionem fructuum, de quibus in breui, non autem expensarum solutionem, que quid dicat Gonzalez, sup. num. 249. in annotationibus.

Verum est tamen ut ipse Salustius ibi dicit num. 24. 25. & 27. quod a censuris & penis latis vigore brevis non datur absolutio nisi admissa possessione refectionis expensis & fructibus restitutis, in quibus intrusus fuit condemnatus, vel facta obligatione, seu obligatione de illis soluenda facta liquidatione, facit decem. Achillis. 1. de sententia excom. seu 376. ad absolutioem enim requiritur satisfactio partis, Vgolin. de censuris, ab 1. c. 19. §. 6.

A qua liquidatione, seu taxatione excessiua datur appellatio suspensiva eius, Salustius d. cap. 6. num. 27. & lib. 1. ca. 27. num. 24. & lib. 2. ca. 2. num. 30. Felini. in c. quod ad consultatorem de re iudic. n. 16. Vestrius lib. 7. cap. 3. num. 12. Marchel. d. 2. par. cap. 3. de commissio. appell. n. 46. & 47. & Rota dec. 100. r. aduersorum, non tamen nisi femel, Felini sup. num. 20. ad fin. Vestrius d. 4. num. 12. Beronius qua. 1. 131. num. 3. Capitius decem. 34. in fin. Marchel. ibi in. 71. & Salustius d. c. 27. num. 24. & 25. & ita practicatur in curia, & constat ex decem. Rote in causa Firmiana olei. 9. Aprilis 1576. coram D. Blancheto, que sic ait, Dominus dixerunt, quod cum creditum dominorum de Regeis sit liquidum, damna autem & inter esse liquidari non possunt, nisi per dnas conformes, sufficit oblatio facta cum depositione Iulij Anto. Angul. de fructibus, num. 6. & ideo non possit fieri compensationem & interim non recarandum mandatum executivum, nec oblat quod in primis, & ante omnia procedatur ad executionem, quia intelligatur prom de iure, In fin. l. causas. n. 7. C. de transactio. & Crescen. decem. 47.

Sed quamvis t pendente liquidatione fructuum, & taxatione expensarum, seu appellatione ab ea tantum excessiua interposita datur absolutio a censuris & penis dimittit possessionem beneficij, & offerenti separatim illa solvere facta liquidatione, & taxatione ut dictum est, tamen non auditur interim contradicente aduersario super appellatione t sententia vigore brevis, aut super spolio, seu petitorio, vel nullitate, donec doceat de restitutione fructuum stante d. clausula in commissione parito breui, que ut dictum est vltra dimissionem possessionis requirit realem solutionem fructuum. Gonzal. sup. num. 251. in annotationibus.

Pro quo est decem. in causa Pamphilonen t Archidiaconatus 4. Martij 1596 coram D. Pamphilio, in qua fuit resolutum, Quod oblatio cum cautione de soluendo liquidationem fructuum facienda non sufficit, ut dicitur paritum indicatur, quod decem. Mohedani 17. de restitutione spoliatorum non observatur, & faciunt que tradit Lancellotus de attentatis, cap. 31. a numero 71.

Iuxta quod alias in vna Pientina iuris patronatus 1. Februarij 1599. coram D. meo Corduba iur. resolutum. Attentari non est sufficienter purgata, cum purgatio pendeat a duobus, scilicet ut omnes fructus quos attentans percipere deponat ad sequosiores, & remuneret possessionem, Puteus decem. 108. lib. 1. Achilles, 23. de appellatio. Verall. decem. 11. par. 1. nec placuit Dominis c. 6. & de deposito vniu. l. 1. cum obligatio soluendi reliqua facta liquidatione, quia Rota sequitur doctrinam Baldi in cap. conquirende de restitu. spoliatorum. Caputagen. decem. 224. lib. 1. in manuscript. & 150. 1. par. in impressis, reprobat a decem. Mohedani 17. de restitu. spoliator. ut fuit de iure coram D. Pamphilio 4. Martij 1596. in causa Pamphilonen. Archidiaconatus, & alibi saepe. Nec obstat, quod fructus non essent liquidi, quia debebant liquidari, ut per Ant. Angul. lib. 3. decem. 307. & in tit. de attentatis. §. 15. Cesar de Grassis d. c. 5. num. 7. de restitu. spoliat. & Sylus c. 8. vel quod peens procedat ad vltiora liquidet ipse fructus, vel imperpetr. commissione ut praxiatur terminus aduersario ad liquidandum, quo elapso procedatur in negotio principalis, modernum de commissio. commissione 15. super attentatis, & fuit alias dictum in causa Hispanen. beneficij 14. Februarij 1594. coram D. Decano, & c. Quamvis Gonzalez sup. num. 250. sequatur decisionem Mohedani.

Parre tamen non opponente t audiri debet etiam non docens de partitione, non obstante clausula parito, ad decisionem Rote 810. par. 1. diuers. & que tradit Gonzalez gloss. 56. a. n. 48. ad 108. & gloss. 66. a. n. 45. et gloss. 67. n. 52.

Circa liquidationem autem aduersi aliam in v. 139. na Cusentina parochialis, 12. Decem. millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, coram D. Pamphilio, & 13. Martij millesimo quingentesimo nonagesimo quinto, coram D. Lita fuisse resolutum, Quod fructuum perceptis ad effectum liquidationis solent praxi esse possessione non dato alio possessore ut fuit resolutum in Compostellana fructuum, 6. Martij 1590. coram D. Plato, & in hac materia liquidationis fructuum cum sit de iure probatiu. & ut ait, Nata consil. 510. n. 7. lib. 3. nota committatur arbitrio iudicis, sufficienti leuiore probatione, & per coniectur. a. Baldi. in l. n. 22. C. de fructibus & litium expensis. Corneus consil. 301. in fin. lib. 2. & etiam per solum. Achil. decem. 5. ut fructibus & per testis de creditate, Angel. l. 2. n. 1. C. de nauiculi. lib. 11. Alex. n. 1. pretia rerum, n. 9. ff. ad l. lalcidiam, circa quod etiam est videnda decisio Pamphilonen. sup. adducta n. 113.

Et stante in commissione d. clausula parito breui, t inhibito facta vigore talis commissione non operatur si non est paritum breui, nam inhibito censetur facta stante d. conditione, prout in commissione, Mandos. de inhibito. q. 30. & 81. Lan. c. 1. de attentatis. 2. par. c. 10. ampliatum n. num. 28. & capite 17. num. 64. ver. est cum scriptis. Cesar de Grassis decem. 36. num. 4. & dictum est alias supra a. p. c. 5. n. 52. & seq.

Sed si difficultas est, tan ad partitionem brevis circa possessionem requiritur, quod intrusus dimittat possessio-

possessionem quam habet, an vero sufficiat quod paritum capi possessionem virtute brevis parendo solum verbaliter.

Et videbatur dicendum requiri t dimissionem & relaxationem possessionis, nam ita in monitorijs relaxat virtute brevis mandatur, nempe quod intrusus infra sex dies a die intimationis debeat realiter, & cum effecta tradere, consignare, & relaxare possessionem cameræ Apostolicæ, seu prouiso, & ab intrusione & desistere, & de fructibus respondere, & c. & in sententia contra eam lata declaratur ob non traditionem, consignationem, relaxationem, & dimissionem possessionis ac fructuum non restitutionem, & c.

Nihilominus tamen dicendum est sufficere, quod intrusus finat, permittat, & patiat, capi possessionem virtute brevis, nec requiritur quod per prius illam dimittat, nam id non requiritur in breui iuxta quod est monitorium intelligendum, & semel capta possessione virtute brevis non requiritur amplius ex parte intrusi respectu ipsius possessionis, cum eam iam habet camera Apostolica, seu prouiso, & ita tenet Rota, ut in decisionibus sequentibus, que sunt notanda.

Meliten. Beneficij t Sancti Fantini. 10. Decembris 1586. coram Dom. Seraphino.

Fuit resolutum, illustrem Philippum non esse restituendum ad possessionem beneficij, de quo agitur, cum eum ipse relaxasset possessionem in manibus Nantij, eam acceptans nomine cameræ Apostolicæ, & ita factio suo a possessione ceciderit, non est restituendus iuxta ea que tradunt Doctores in ca. sape de restitutione spoliati. vbi Ripa numero 75. Socini. in l. rem que nobis n. 8. de acquirend. posses. Parsi. consil. 1. num. 154. lib. 1. cum alij per Gabr. de restitutione spoliati. conclus. 5. num. 26. neque releuat, quod hac relaxatio fuerit facta propter iussu Pontificis, quia cum non procederet aliqua via, neque praxia, neque depulsiva, que astringeret eum ad hunc actum dimissionis faciendum, non est habenda consideratio presentis metus, & reuerentie ad hunc effectum cum possit sine tali dimissione spontanea solum praxiare patientiam, ut nomine cameræ caperetur possessio, ideo non est opus deducere id quod a Doctoribus passim traditum est, eum qui ut compulsus tradidit possessionem non esse restituendum, Nata consil. 386. num. 1. & 2. in 2. ceteros annulas Menoch. remedio 1. recuperanda. num. 102. cum sequen. neque releuat quod in relaxatione possessionis ad sit praxiatum quatuordecimque iurum, quia hac clausula recepti interpretationem a iure, ut non comprehendat ea, in quibus sibi praxiat. cas. Oldrad. consil. 30. in fin. Parisi. 70. numer. 12. lib. 1. Sarnen. de non tollendo iure quaesito, quaest. 1. in fin. Castrensi. 472. lib. 1. cum alijs adductis per informantes.

Toletana t iuris decemmandi, 8. Novembris 1593. coram Domino Pamphilio.

Dixerunt Domini concedendum esse Archiepiscopo mandatum de manutendo, in quasi possessione

iuris decemmandi statum de Capilla, quia cum ad iuris interdicti, ut possidet, datur et qui possidet de tempore suo more, s. retinenda. vbi Faber. num. 16. de interdictis l. 1. §. huius autem. vbi Barr. in princip. & in §. quod ait. n. 4. vbi possidet l. 1. vbi Barr. n. 3. C. de co. Cur. pract. c. 17. cum alijs per Meno. de retinenda remedio 1. n. 56. & remedio vlt. n. 14. & n. 24. vique dandi est Archiepiscopo, quod ex instrumentis ad possessionem de iure Augusti 1590. de quo in sumario numero 3. constat vivente Duce seniore, & antequam modo Dux licet intrusus, & de tempore morte licet possidet ad leg. praxia. vbi Barrol. ff. de acquirenda possessione. non iudicio, vbi Bald. Co. de lide instrum. Puteus decem. 360. numer. 8. lib. 2. non obstantibus quod possessio esset iure instrumentalis, quia ad effectum manutentionis, & etiam restitutionis, prodest, vbi non constat alium tunc temporis possidisse, Rota decisio 21. de prebend. in antiquis. Bisign. decem. 8. de restitutione spoliati. F. Hol. dubio 41. Cassador. decem. 10. in fine de prebend. Mohed. decem. 238. Verall. 334. n. 5. cum seq. part. 2. impressis in casu autem de quo agitur stante dimissione possessionis Ducis senioris pater do sententia Rotalibus, & executorialibus, illarum vigore emanatis, possessio que solo antea austruitur et ad vltima. l. 3. §. in admittenda. & l. si quis in §. differentia de acquirendo possessione, non obstante prelatione, quod ad iure habet metus executoriarum, & aliarum panarum in prefatis literis executorialibus contentarum, per ea que alias fuerunt deducta, coram Reuerendissimo D. meo Seraphino de anno 1587. in causa Meliten. beneficij S. Fonten. & rauto magis in hoc casu, vbi Dux non tenebatur aliquid praxiare, sed solum abstinere, a perceptione decimarum, & pati quod Archiepiscopus illas perciperet, quod casu sufficit parito verbalis, Puteus decem. 1250. in vna Orano, lib. 1. etiam quod in ipsa partitione condemnatus protestetur, quod per eam non incidit sibi parare aliquid preiudicium in iuribus suis, quia iuxta decisionem Mohedani 575. condemnatus non teneatur cedere, nec approbare, sententiam contra prius latam, sed sufficit quod parat, & potest protestari sibi praxiare quicquid vult. A. rono. Angulius. tit. de sententia & re iudic. numer. 3. & fuit resolutum in causa Burgen. iurisdictionis 29. Octobr. 1586. coram D. meo Seraphino, & ita causa 18. Decem. 1589. coram D. meo Orano, vbi hac ratione informantes pro Duce impediunt ferri declaratorum. Praxiare illa possessio licet executorialiter sicut capta auctoritate iudicis in vim executorialium emanatarum a Rota, & sic prodest etiam quod alius possideret iuxta doctrinam A. geli. 1. clam possidere. §. qui ad nundinas. col. 1. de acquirend. posses. quem ibi sequitur Roda. num. 3. In l. 1. §. n. 1. Alex. a. 2. Socini. Roma. 20. Mohedani. decem. 86. cum alijs per modernum, remedio 3. num. 575. non obstante quod executoriales non essent reproducte iuxta decem. Cassador. 9. num. 10. de causa posses. Quia stante consensu Ducis, & partitione verbalis non erat opus alia reproductione, & alias ne proponente fuit decisum in causa Burgen. sicut Capella. 22. Iunij 1587. & cessat difficultas ex paribus lo. aronibus factis per Archiepiscopum mediante persona sui procuratoris, qua concurrente perceptione fructuum, seu pensionis, de qua ex iuribus, de quibus in sumario numero 14. constat probant actuale, & realem possessionem etiam contra tertium, glossa leg. qui vniuersas. §. quod per colonum & ibi Bartolus in ceteris, qui sub numero septimo, lestat de communi de acquirenda possessione, & sententia etiam Alex. a. in eadem l. §. conductor, au. 6. & in consil. 118. numero decimonono, libro quinto

Sicut in consilio 205. numero quinto, libro secundo & 106. numero secundo libro 3. Nota consil. 672 numero 10. cum alius per Gabriel. conclus. 4. de locato. num. 1. cum seq. non obstantibus possessori postea facti a modernis Duce, quia cum non constet Archiepiscopo non habuisse se pro spoliato, non impediunt eius manutentionem, iuxta vlt. decisionem Putei 418. in vna Paduana lib. 2. attenditur enim ad hanc esse: un antiquior possessionem esse alicuius recentior presumitur Claudesina & turbativa. l. in fin. vbi gloss. A. q. & alij. ff. vti possidetis, cap. licet causam, de probato. Alexand. consil. 88. num. 4. lib. 5. Socius consil. 15. nu. 4. lib. 4. post Bart. l. si duo. ff. vti possidetis, vbi sub num. 41. dicit antiquiorem possessionem esse semper manente ead. in Felin. d. cap. licet causam, num. 8. & Decius 9 late C. o. r. u. m. pra. c. 17. circa fin. vers. 12. cum alijs per modernum, d. remedio 3. n. 725.

146

In eadem coram eodem decembris Nouembris 1593.

Omnia non obstantibus deductis pro parte Ducis iterum inuolutis, quod sufficienter constat de quasi possessione Archiepiscopi, quae iuxta decisionem Biger. 8. de restitutione spoliatorum, cum alijs in dec. allegatis etiam quod sit instrumentalis mere suffragatur ad effectum manutentionis stante illius dimissione antea facta per Ducem senorem, qui in instrumento partitionis expressit dicens, quod dicebat a nominatione Capellanorum, & pariter prout licet pariter executio lib. vlt. de abstine. & ablineat a recuperatione decimarum, quod importat dimissionem possessionis ad l. 3. in amittenda, & l. si quis. §. differentia de acquir. possell. maxime quia Dux non tenebatur aliquod prestare, sed tantum ad percipiendum decimarum & pari quod Archiepiscopus illas perciperet, vt per Puteum decil. 250. in vna Ometen. lib. 1. cum alijs in hac eadem causa deductis coram domino Orano de mense Decem. 1589. & licet pretendatur non obstante hac partitione verbali Ducem postea continuasse suam quasi possessionem decimandi, antequam Archiepiscopus illa adeptus fuerit, ad decisionem 1. de repunitatione in notis. Calder. consil. 4. eod. tit. Sarnen. de annu. quae ff. 5. Hoc tamen nihil facit, quia non ideo minus potuit Archiepiscopus ingredi possessionem, nam quicquid dicendum sit respectu tertij, tamen ille ad cuius favorem possessio dimittitur potest illam capere non obstante quod cedens permeneret in detentione, vt declarat. Cassador. decil. 4. num. 2. vers. sed contra de restitut. spol. Achilles decil. 10. eodem. Putei 175. Franc. lib. 1. cum alijs per Pontanum de spolio lib. 1. num. 126. & num. 143. & lib. 3. num. 72. praeferunt cum pariter verbali operatur quandam licentiam ingrediendi possessionem, quam verbaliter parens videtur voluisse continuare quousque ille ad cuius favorem facta est paratio, vel illam ingredi ne Dux in hac paritione videatur sibi ipsi contrariari, vel voluisse decipere Rotam & Archiepiscopum pro impedienda declaratoria, quod non est dicendum, vlt. a quod constat alius possessoris factos fuisse de mandato Ducis, quod speciale requiritur ad rursus acquir. possessionem, quam per verbalem partitionem dimittitur in notis, decil. 9. de restitut. spoliat. & decil. 21. de procurator. Alexand. l. quod meo, num. ff. de acquir. possell. Corneus consil. 190. num. 8. lib. 1. Aymon. consil. 5. num. 16. Gaz. adin. consil. 42. num. 5. & tanto magis quod non constat aliquos alius possessoris

fuisse factos nomine Ducis post productionem instrumenti partitionis in Rota quod fuit productum die 19. Jun. 1590. coram D. Orano cum commissa fuerit causa re. titationis in integrum, nam super iure nominandi, quam super iure decimandi, quod tempore partitionis est attendendum cum per istam p. d. actionem, cuius occasione impedita fuit declaratoria, vlt. fuit Dux rursus, & verbis, & factis parere dicitur executorialibus ex vlt. gra. regula, quod productus instrumentum videtur allectere omnia que in eo continentur, glossa in l. 1. §. d. c. t. i. o. n. i. s. s. i. l. i. s. n. u. m. 12. ff. de edendo. Doff. in cap. cum venerabilis, de exceptio. late Aymon. de antiquit. temporis, p. 1. §. vlt. o. & ab isto tempore citra, vique ad possess. Archiepiscopi. non dantur aliqui alius possell. & licet allegentur testes ad ostendendum ipsum de anno 1591. percepsisse decimas, illi tamen sunt nulliter examinati absq. citatione partis, vlt. a quod non concludunt ducem percepsisse decimas, ex eo quod dicitur illas fuisse delatas ad horreum, quod solebat tenere Dux cu horrea illa essent destinata pro istis decimis quae non ad Ducem, sed ad Archiepiscopum, & Rectores spectabant ad c. in presentia de probato. accedit praeterea, quod ista possessio Archiepiscopi facta capta de mandato iudicis in vna executorialium emanatum a Rota, cuius auctoritas prima possidentem omni possessione, tanta naturalis, quam civilis, Angel. l. qui vniuersa. §. item cum praetor. in fi. & in l. clam possidere. §. qui ad nudinas, num. 2. in fin. quoniam ibi omnes sequuntur de acquir. possell. Comp. gloss. l. alij. in cap. transmissam. de electione cum alijs allegatis in decil. 8. huius mensis, in qua dictum fuit licet a partitione verbali non fuisse opus reproductione executorialium pro obtinenda possessione, ex his que deducta fuerunt de anno 1587. in causa Burgen. sicut Capella. Non obstant praeterea, quod Dux senior, quia praeterea illa quod potest videri ab eis fuisse recessum, ex quo non fuerunt repetitis productione instrumenti partitionis iuxta not. in c. cum D. Ferrariden. & maxime per Ripam num. 85. de confictu. Mohedan. decil. 44. fuit dictum illas non impedire effectum partitionis cum condemnatum non teneatur approbare sententiam contra se latam, & possit protestari sibi praeservare quicquid velit, Mohedan. decil. 275. Anton. Aug. tit. de sententia, & de re iudic. n. 3. & fuit dictum in causa Burgen. iudic. de anno 1586. coram D. meo Seraphino, & tanto magis quod non obstantibus istis protestationibus habita fuit per dominos hac paritio sufficiens ad impediendam declaratoriam contra Ducem. Alius obstant alij alius possessorij postea gesti per modernum Ducem, quia sunt potius turbationes, quam impedimenta a deponitis possessoribus, ad notata in l. clam possidere. §. qui ad nudinas, maxime cum constet vacante ista possessione per mortem Ducis senioris Archiepiscopum excessu decimas, antequam modernus Dux illam acciperet, vnde fit quod tanto magis Archiepiscopo sit dandum mandatum de manutentione, iuxta notata. l. i. ff. vti possidetis, nisi Archiepiscopo obset quod in tenentis decimae non adiudicantur ipsi sed Ecclesij parochialibus, de quo erit particulatim agendum.

In eadem coram eodem quige simo Decembris 1593

Omnia iterum in decisis, & quia nihil deducitur pro parte Ducis quod substat, & sublatum non sit ex resolutionibus factis, quibus informantes ad satisfactionem auditi tandem acquiescere deberent, & quantum ad dif-

ad difficultatem restrictionem in vltima decisione dixerunt, adiudicationem iuris decimandi, quae in sententia fit Ecclesij parochialibus, oppiderant, nam de Capella non impedire, quia Archiepiscopo potuerit eius possessionem adipisci, quoniam cum praesertim posset in dicitur Ecclesij a Duce, quoniam in iustitiam, vel nominandi habebat vti fuit resolutum, quod possenti dicit Rectore, & ideo Ecclesia vere videretur carere proprijs pastoribus, seu Rectibus, potuit Archiepiscopus pro praedictis Ecclesij agere ad aduocatas, iuxta notata per Rebussum in tractat. de decimis, quae 7. numero. 12. per text. in c. fin. de successio ab intestato, & pro eis quoque possessionem iuris decimandi, quod fuerat per sententiam dicitur Ecclesij adiudicatum, capere, & donec de veris Rectibus prouisum fuerit retinere nomine Ecclesiarum prout accepisse, & retinuisse conuicitur ad l. 2. C. de acquir. possessione. leg. quaedam mulier. vbi Angel. num. 4. ff. de rei vindicatione cum notatis, per Bart. & alios in l. qui in aliena. §. si is qui. ff. de acquir. heredit. maxime in l. te effusa subsecuto, quod postea prouidit dicitur Ecclesij de vna Rectibus, quibus pro eorum portione distribuit decimas, quas ipsi de mense Februarii 1592. post obitum modernus Ducis excegerunt ab his quibus per Archiepiscopum fuerant locata, quod inducit etiam transiutionem auctorem ge. rorum per Archiepiscopum ad notata per Decium consilio 583. numero sexto & tollit omnia dubitationem.

Est etiam in hac causa Tolerana t. decimarum alia decil. coram eodem Domino Pam. hilio, 19. Februarij 1594. quam supra allegauit, a 129. ideo eam in presenti ponere placuit, quae tunc se habet. Post latas tres sententias contra Ducem senorem de Beiar, super iure decimandi, ad fauorem Archiepiscopi oleiani fuerat commissa causa restitutionis in integrum cum clausula, sine praedictio legitime executionis, & modernus Dux pretendens decimas illas ad se vti primogenitum de domo spellera ratio e maioratus, tanquam tertium, & pro suo interesse mediante procuratoris ad hoc specialiter constituti, opponit se, & venit ad causam appellando a sententia lata, quatenus sibi aliquod praedictum inferre possent, & nonnullis alios alius fecit, quo ad vique praedicta commissio restitutionis in integrum fuit ad instantiam Archiepiscopi reformata, vt fieret cum clausula paritio iudicata, a quo tempore citra procurator modernus Ducis nihil amplius egit in causa, sed obtinuit nouam commissionem, prout in prima super iniuriam, & iniudicate sententiarum, cum clausula quam & quas, & c. & sine praedictio trium conformium, & quia pro parte Archiepiscopi habitus fuerat recurus ad signaturam gratis, vt apponeretur huic vltime commissioni clausula paritio iudicata, & pro parte Ducis pretendebatur esse etiam delendam, clausulam, sine praedictio trium conformium, cum sententia i. primam non officiat, & tanquam tertius possit impedire illarum executionem, Sanctiss. Dominus noster mandauit, quod in Rota disputaretur, quomodo in hac causa esset procedendum, & ideo dubitatur, an modernus Dux possit impedire executionem trium conformium, vel potius debeat procedi cum clausula paritio iudicata. Et domini cum praesertim, quod Dux modernus veniat ex propria peritio, tanquam primogenitus de domo, & successor in maioratus, vigore inuoluturam auer. quatur, non autem tanquam huius ducis senioris, dixerunt ipsum posse impedire executionem, & per consequens non esse apponendam clausulam paritio iudicata, quae impariat, quod & ante omnia fuit integralis executio iuxta notata in capitulo fin. de restitutione.

Spoliat. Stapul. de literis iustitiae. §. dicendum, numero 42. conuincit us est enim D. Lucius, quod tertius veniens pro suo iure esse impedit executionem rei iudicatae, & est audiendus super verbis suis, Innocent. in capitulo veniens. libro 2. sub numero 3. quoniam ibi omnes sequuntur de testibus. Rota dec. 2. de re iudic. in antiquis etiam tractatur de executione trium conformium, Cardin. in Clem. v. calumnias, quest. 4. & ibi Vital. numero 89. & seq. de re iudic. Rota decil. 13. eodem titulo in antiquis & decil. 14. de praebend in nouis. Alexand. consil. 83. numero 12. libro tertio G. ab. conclus. prima de re iudic. numero 19. & fuit resolutum in causa Burgen. in vna de Helms coram D. meo Orano. 26. Nouemb. 1588. & iste tertius impedit executionem, sed in veniendo ad causam in statu, & terminis, in quibus reperitur causa, sed etiam principaliter committendo causam, prout in prima vbi venit principaliter pro suo iure esse, non autem ad vltimus differendum, Ioan. Andr. in capitulo secundo num. 2. vers. ille autem prouisus, & ibi Gemm. sub numero 9. vt lite pendente in 6. Conar. pract. cap. 13. in princ. & tenet Rota in causa Corduben. statutorum. 24. Feb. 1590. coram D. meo Seraphino, maxime quod sententia non loquatur de modernis Duce, nec ipsum officiat, cum non fuerit citatus saltem pro proclama. prout requiritur ad effectum, vt sententia lata contra possessorem maioratus praedicti successores, iuxta opinionem quam sequitur Rota, vt per Achillen decil. 3. de re iudicata, Puteus decil. 9. libro tertio & in istis terminis resolutum fuit in causa Hispan. decimarum de Vallua, die 15. Iulij 1582. coram bona memoria Laurentiano, & in omnem euentum modernus Ducis, tanquam successor, licita fuit appellatio, vt per Alexand. in leg. filius familias. §. diuis. numero 9. in fine de legat. 1. cum alijs per Pinneam in leg. 1. 3. part. sub num. 50. 3. limitat. C. de bonis maternis, praesertim cum possit considerari aliqua negligentia Ducis senioris, qui succubuit, ex eo quod examinavit testes iusticos, & vasallos omittendo examinare alios testes integros, & quos modernus Dux examinare intendit, quo casu sententia non officere successores in maioratus, indistincte radatur Da. allegat per Pinellum sub d. n. 50. 4. limitat. & Malina de primog. Hispan. lib. 4. c. 8. n. 7. & sensu Rota in d. causa Hispan. decimarum de Vallua. Neque obstat quod modernus Dux veniendo ad causam restitutionis in integrum post latas tres sententias videatur fuisse sententia sua. Puteus decil. 71. lib. 3. cum conuicitur admissis in statu, & terminis, in quibus causa reperitur, & aliter admitti non potuerit c. 2. §. fin. vt lit. pend. in 6. Felin. cum super ut 15. de re iudic. Conar. pract. c. 13. in princ. quia illud procedit, quando tertius venit ad causam appellando condemnato, & ad illius defensionem, fecit vero quando venit pro suo interesse deducendo principaliter sui sui quod non habeat connexionem cum iure litigantis, vt post Ioan. Andr. Gemm. & alios in d. c. 2. resolutum domini in praedicta causa Corduben. statutorum, maxime, quod ex citatione procuratoris constitutus non fuisse admissus in statu, & terminis, in quibus causa reperiebatur, sed venisse pro suo interesse tanquam tertium, & appellato a successore, ex eis suis fieret aliquod praedictum, qui est modus proprius, quando tertius venit prout in prima, cum certis iuris sit tertium posse appellare, etiam post tres sententias Abb. post alios d. cum super n. 26. Decius in c. tua nobis, num. 10. de appellat. Conar. pract. c. 13. n. 8. & tanto magis quod in commissione restitutionis in integrum adest clausula, quam & quas, cuius vigore procedi potest, prout in prima, neque etiam obstat quod pro parte Archiepiscopi pretendatur Ducem

indertum non possidere, vel saltem dici inveniunt stante possessione vigore sententiarum capta per Archiepiscopum...

149 Sententia vero auditoris camerae, super executione brevis, non tollit quin sit apponendum sequitur lata prima sententia per Rotam in petitorio...

151 Circa penam privationis Beneficiorum, in inhabilitatis ad Beneficia in breui & monitorio contentam...

152 Et in vna Maricana Beneficij, 15 Decemb. 1593. coram D. Seraphino fuit dictum, quod privationis sententia lata in continuationem resolutionis per comparationem...

153 Tandem circa illam clausulam, volumus autem ut dictum N. infra sex menses a data presentium, &c. de qua etiam Mandosol. de signatura gratia, ut de provogatio...

154 Secundo advertendum est quod idem esset tsi diceretur, alioquin gratia sit nulla, nam ista verba referenda sunt ad gratiam principalem provisionis Beneficij...

Tertio advertendum est t vtrumque debere fieri intra dictum terminum sex mensium, nempe literas expedire, & iura emerere Apostolicis perfolere...

Secundo dubitatur primo, tan stante ista clausula, in qua dicitur, quod debeat expedire infra sex menses a data presentium computandos...

In quo parte affirmatiuum nempe, t quod Beneficium vacare censetur tenet Mandosol. d. 7. 60. sub n. 5. ex verbis d. clausule expressis...

Contrarium tamen tenent Rota t in vna Abulens. Capellaniz 6. Nouemb. 1552. coram D. Gropiero, ut in decisione sequenti. Stare breui speciali commissione Francisci, in qua committitur, ut procedatur executioni super dimissione possessionis contra Roderricum...

Et idem tenet Hieron. Gabr. conf. 198. n. 4. lib. 1. qui ait t quod in breuius quae irritant provisiones nisi infra sex menses a die datae literarum expendantur...

Pro qua resolutione facit etiam t in simili clausula posita in indulto conferendi referuata de iure facta in causa Abulens. de Sancti bannez de anno 1550. apud Achillem dec. 358. seu 12. de privilegij, & Poteum dec. 328. lib. 3. & Caputano. 248. p. 1. & refert Mandosol. de signatura gratia, ut de indulto conferendi beneficia reservata, vers. distinetur alias fuit, & Anast. Germonius de indultis Cardinalium. 9. volumus. a numero. 39.

Defectus tamen expeditionis literarum t intra sex menses obstat, quando stetit per illum qui potuit capere possessionem, & non cepit ut fuit resolutum in vna Hispanen. fructuum 24. Nou. 1595. coram D. Lira.

Non tamen dicitur stare per illum stante intruso ex d. dec. Mandosol. & Germonio, ibi, & quae dicuntur infra n. p. 5. n. 62.

In qua etiam Hispan. vbi resolutum, t semelstare currere necpere a die adeptae possessionis pacifice, & non antea. Mohedan. dec. 38. de concess. frabend. alias 161. Put. 110. lib. 1. Germon. sup. n. 47. contra Mandosol. ubi proxime, vers. an huiusmodi indultis, & nouissime

eredit Gonzalez supra, d. 111. n. & particulariter d. n. 18.

164 Hoc autem quod dicitur semelstare currere incipere a die adeptae possessionis pacifice, & non antea, intelligo quando in clausula dicitur, infra sex menses a die habitae possessionis, ut in d. dec. Mohedani, seu infra sex menses absolute. Stantibus vero dictis verbis a data presentium, tempus sex mensium non currit a die possessionis, sed a data brevis, ut sunt verba clara, si tamen possessio fuerit capta, & non alias, vt in d. decisio. Abulens. Capellaniz.

165 Vnde infra semelstare t a data brevis non fuerit capta possessio, & postea capiatur, tenebitur statim expedire intra breue tempus arbitrio boni viri, iuxta subiectam materiam, ad Albericum in ditionario, vers. statim, Putcum dec. 266. n. 4. lib. 2. & Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 9. & seq.

166 Secundo dubitatur circa d. clausulam, an t lapso d. tempore sex mensium intra quod impetrans breue tenebatur literas expedire, & iura propterea debita perfolueret, possit postea quando cumque expedire, antequam fit tertio usque questum.

In quo videtur respondendum negatiue, ex verbis dictae clausule ibi vacare t censetur eo ipso, & traditis per Mandosolum d. 7. 60. a. n. 48. & d. 11. de indulto conferendi beneficia reservata, vers. an indultus, in sequenti.

168 Tamen contrarium in d. simili clausula t posita in indulto conferendi Beneficia reservata, quod prou ius teneatur infra sex menses expedire nouam provisionem, alias Beneficium eo ipso vacare censetur, tenet Anast. Germonius d. 9. volumus, n. 36. scilicet quod lapso tempore possit quando cumque expedire antequam tertio fit usque questum, & quod ita feruatur ex stilo curiae, quia poena apponitur ne camera fraudetur iuribus debitis, & parum refert an hodie, an post hanc expeditio, vnde idem videtur dicendum in proposito.

169 Tertio dubitatur, an si impetrans d. breue t non expediat intra tempus beneficium, eo ipso vacare censetur, a solo Papa prouideri possit, an vero possit etiam ab ordinario prouideri, si tempus infra quod debebat expedire finitur, & compleatur, in mense ordinario, & non Apostolico?

170 In quo Germonius loquens in d. simili t clausula indulti conferendi d. 9. volumus, n. 51. ait quod possit Cardinalis, si prouisus non expediat infra tempus alteri prouidere vigore indulti, nisi Papa expresse sibi tunc referuasset collationem, cum ergo in proposito non adit expressa referuatio, videtur dicendum posse ordinarium prouideri. Facit etiam quod diximus precedenti p. 1. n. 77. beneficium vacans ex decreto ob non expeditionem non dici vacare in curia.

171 Nihilominus tamen oppositum videtur t dicendum, nempe prouisionem ad solum Papam spectare, & ad ipsum deuolui ex verisimili mente ipsius Papae volentis prouidere indemnitate officialium, x. dec. Rotae in causa Abulens. Beneficij de Villatoro de anno 1546. quae est apud Puteum 356. & 361. vers. ut fuit etiam in eadem conclusum, lib. secundo & in terminis Mandosol. d. 4. quae 60. sub numero 51.

172 Nec obstat doctrina Germonij, sup. quia t ipse non negat prouisionem dicti beneficii ad Papam deuolui, in casu quo Papa expresse sibi, tunc non referuasset collationem, sed ait, quod in isto casu possit Cardinalis alteri prouidere vigore indulti, atq; adeo vi referuatum Papae, & non iure ordinario, si euen

non spectaret ad Papam non prouideret vigore indulti.

173 Inno etiam in casu Germonij, t non possit Cardinalis vigore indulti alteri prouidere, & si Papa sibi expresse non referuasset ex ratione sup. adducta, & tenuit Rota in d. Abulens. de anno 1546. vt per Puteum sup. de quo fuerat in ea etiam dubitatum. Notum 1545. vt in dec. 36. lib. 1. n. 10. lib. 2. part. 3. diuersorum. & tenit post haec Gonzalez d. 2. lib. 15. n. 120. & tenet expresse, gloss. 2. a. n. 85. & 103. & gloss. 31. nu. 108. a. in a. sede Apostolica posse prouideri vt continetur in indultis.

CAP. IV. De subrogatione. S V M M A R I A.

174 Ratio a subrogatio qua est d. m. ipsi Papa subrogat, & non dat mandatum de subrogando, nam tunc dicitur vigore a. habet vim brevis de capiendi possessione, nu. 1. & 2. Nam gratiose subrogat etiam quoad possessionem, quia minus non datur mandatum de n. n. n. tenendo, datur tamen in mandatum de immittendo procedendo executione, confiso tantum de clericatu, vacatione, & possessione antecessoris, modo non sit parit. ab alio productum, n. 3. & 4. & subrogatus gratiose potest intrare possessionem propria auctoritate, etiam lue pendente, num. 5. & 6. ponitur resolutio Rotae.

175 Subrogatus qui petis immitti in possessionem, debet probare possessionem defuncti de tempore obitus, vt dicitur de herede volente immitti in possessionem ex remedio, leg. final. Cod. de edicto D. Adriani, ex Rota, numero 7.

176 Dicitur subrogatio gratiosa suffragari, quoad possessionem etiam quoad Beneficium non esset litigiosum secundum Rotam, in vna Legionen. & Cesenaten. adductis, a n. 8. Sed alias Rota resolutio subrogatio gratiose, etiam quoad possessionem in beneficio non litigioso, non facit esse clericatum ostendere ac docere praedecessorem in possessione decessisse, vt in decisio. adductis, a numero 11. & quod dictum est gratiose subrogato dari mandatum de immittendo confiso de clericatu & vacatione ac possessione antecessoris tempore vacationis absque alia verificatione procedi, quando beneficium erat litigiosum secundum Rotam, a numero 15. cum sequentibus, ubi adducuntur resolutiones.

177 Similiter etiam locus est subrogationi gratiosae, etiam quo ad possessionem, & non requiritur iustificatio in beneficio reservato, sicut in litigioso secundum Rotam, vt in decisio. adductis, a numero 21. Sed alias Rota tenet, quod ad ipsum effectum requiritur, quod reservatio sit clara & notoria, & qua inter partes contrahentis non possit gaudere secus, vt in resolutionibus adductis, a n. 24.

178 Pradicta 9. res. quod subrogatio gratiosae, etiam quoad possessionem datur mandatum de immittendo, etiam non iustificata sua gratia, fallit quando subrogatio datur in beneficio non litigioso, vel non reservato, seu affecto clare, n. 29. & procedit in beneficio taliter, quod quicumque alium Canonice prouisionem excludat, n. 36.

179 Illud 2. quando subrogatio fuit data incidenter, & accessorie ad gratiam principalem inter clausulas generales, non vero particulariter seorsum secundum Rotam, nu. 31. sed contra istam fallentiam rectius tenent alias Rota, vt in decisio. adductis, a numero 32. quod procedit etiam